

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adresse:
Postboks 46 — Høvik

NR. 3

MARS 1946

5. ÅRG.

Frihetsgaven til de falnes etterlatte.

Gjennom radio og presse rettes det i disse dager en inntrengende appell om å slutte opp om innsamlingen til alle dem som er blitt rammet av krigens ulykker. Og bidragene strømmer inn fra enkeltpersoner, foreninger og institusjoner.

Forbundet retter herved en inntrengende henstilling til alle landets filatelistklubber om å delta i dette arbeid. Og den mest praktiske måte å gjøre dette på for klubbene er å holde auksjoner over objekter som samles inn til dette formål.

En har også tenkt på muligheten av en anbudsauksjon for hele landet arrangert av Forbundet, men det vil bli et stort apparat, det vil ta for lang tid, den vil ikke være tilendebragt før innsamlingens slutt. Men klubbene har sitt auksjonsapparat ferdig så det er bare å gå igang. Klubbene må samle inn flest mulig og størst mulig objekter og holde auksjonen en gang i løpet av april, og medlemmene må kjøpe merkene til høyest mulig pris! Jeg går ut fra som en selvfølge at alle vanlige avgifter faller bort så det innkomne beløp i sin helhet tilfaller Nasjonalhjelpen.

De penger som på denne måte kommer inn kan sendes til Forbundet som vil oversende Nasjonalhjelpen filatelistklubbenes samlede bidrag.

Norsk Filatelistforbund, 18. mars 1946.

Per Gellein.

NYE BYTTEFORBINDELSER

Litt etter litt åpnes grensene, litt etter litt oppheves restriksjonene. Og den dagen er forhåpentlig ikke fjern da vi igjen uhindret kan sende brev til bytteforbindelser i andre land. Tiden er inne til å høre fra gamle forbindelser og til å knytte nye.

I den seinere tid har tidsskriftet hatt den glede å motta mange abonnementer fra utenlandske filatelister, først og framst selvfølgelig fra de nordiske land, men også fra England, U. S. A., Belgia, Holland, Frankrike etc.

Tidsskriftets april eller mainummer vil bli et stort dobbeltnummer og det vil inneholde en rikt illustrert artikkel om den norske regjerings frimerkeutgaver i London, bygget på offisielle dokumenter.

Foruten til alle abonnenter vil dette dobbeltnummer gratis bli sendt til en lang rekke filatelistklubber, handleere og kjente filatelister over hele jorden. Det vil komme i hendene på mange samlere og det byr derfor på en glimrende anledning til gjennom en bytteannonse å komme i forbindelse med utenlandske samlere.

Vi vil derfor henlede lesernes oppmerksomhet på våre «*Samlerannonser*». En annonse på 5 linjer under denne rubrikk koster kr. 3.—. Om ønskes kan den oversettes til fransk eller engelsk. Beløpet kan sendes til forretningsføreren (revisor G. Tørjesen, Torget 8, Oslo) pr. postanvisning, og bak på denne kan også annonsens tekst skrives.

Send oss annonsen idag. Knytt nye forbindelser. De er grunnlaget for verdensfilatelen.

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn.

Bedømmelseskomiteen har enstemmig besluttet å tildele skipsreder Abr. Odfjell tidsskriftets hederstegn for 1945 for hans artikkel om «Sveriges frimerker».

Foruten denne artikkel har herr Odfjell levert flere bidrag til tidsskriftet som alle har hjulpet til å skape dets posisjon i de første vanskelige år.

Herr Odfjell vil bli overrakt diplommet på Oslo Filatelist Klubs møte den 1. april 1946.

NORSK FILATELISTFORBUND
For bedømmelseskomiteen
Per Gellein.

Ulf Wormdal,
født 21. juni 1818, falt 16. mars 1942.

Henry Bernhard Malmøe
født 10. mai 1917, falt 12. oktober 1942.

Little Norway merket.

En hyllest til de norske flygeres innsats.

Om dette merke kan vi idag bringe noen opplysninger som har vært lite kjent og som tidligere ikke har vært offentliggjort. Grunnlaget for selve merkets tegning er et fotografi som ble tatt av frk. Kari Berggrav i Little Norway ved den samme anledning hvor hun tok bildet av flygeren Johannes Greiner som ble benyttet for London-seriens 15-øres merke.

De to flygere er således ikke tegnet, men er direkte portretter av medlemmer av det norske flyvåpen. Arrangementet er utført av kaptein H. Nicolaysen, som var sjef for Radioskolen i Little Norway.

Flygeren til venstre på merket er sersjant *Ulf Wormdal*,

født på Hamar 21. juni 1918. Wormdal ble antatt i Luftforsvaret den 15. juli 1940. Etter å ha gjennomgått rekruttskolen i Little Norway i Toronto ble han opptatt som flyelev den 1. desember s. å. Etter en meget god eksamen ble han beordret til England, hvor han ankom den 31. juli 1941. Her gjennomgikk han en engelsk kampflyskole og ble utnevnt til sersjant den 20. juni 1941. Den 30. september 1941 ble han tilbeordret 331 squadron, en norsk avdeling som var stasjonert på Orkenøyene. Den 16. mars skulle hans fly utføre en stor manøvre sammen med engelske fly. Under disse

manøvrer styrtet Wormdals fly i sjøen og han omkom der.

Flygeren tilhøyre er kvartermester *Henry Bernhard Malmøe*, født 10. mai 1917 i Sandefjord. Malmøe ble antatt i Luftforsvaret den 16. januar 1941. Han tjenstegjorde først i 10 måneder i Little Norway som snekker. Den 10. november s. å. ble han tilbeordret 332 squadron og den 9. juni 1942 330 squadron. Her ble han utdannet som luftskytter. Den 15. januar 1942 ble Malmøe utnevnt til korporal og den 1. september 1943 til kvartermester i marinens flyvåpen. Den 12.

oktober 1943 omkom Henry Malmøe under patruljeflyging ombord på et Sunderland 4 motors sjøfly tilhørende 330 squadron som var stasjonert i Skotland. Vrakrester av flyet ble funnet i Nordsjøen ca. 100 km. ut for Skotlands nordspiss, og noen dager seinere også en del lik, deriblant Malmøes. Under militære æresbevisninger ble han bisatt i Aberdeen den 19. oktober 1943.

Vi håper i tidsskriftets neste nummer å kunne bringe ytterligere opplysninger angående dette interessante merke.

Liste over norske skips poststempler under verdenskrigen.

HANDELSFLATEN

Liste 2: Skip som fikk sine stempler utlevert ved Det norske generalkonsulat i San Francisco.

Skipets navn:	Skipets post nr.
Thor I	266
Roseville	267
Torrens	270
Duala	271
Pan Europe	272
Narvik	273
General Ruge	274

MARINEN

Jagere. Serienummer 10—29.

Glaisdale	nr. 10
Eskdale	» 11
St. Albans	» 21
Lincoln	» 22
Sleipner	» 23
Draug	» 24

Undervannsbåter. Serienummer 30—39.

Uredd	nr. 30
B 1	» 35

Motortorpedobåter. Serienummer 40—69.

M. T. B. Flotillaen	nr. 40
M. T. B. 618	» 41
M. T. B. 619	» 42
M. T. B. 620	» 43
M. T. B. 623	» 44

M. T. B. 625	» 45
M. T. B. 626	» 46
M. T. B. 627	» 47
M. T. B. 631	» 48

Korvetter. Serienummer 70—79.

Potentilla	nr. 70
Eglantine	» 71
Rose	» 72
Acandus	» 73

Mineutleggere. Serienummer 80—89.

52 M. L. Flotilla	nr. 80
M. L. 128	» 81
M. L. 210	» 82
M. L.	» 83

Patruljefartøyer. Serienummer 90—99.

Risør	nr. 90
Horten	» 91
Farsund	» 92
Svolvær	» 93
Namsos	» 94
Nordkapp	» 95
Honningsvåg	» 96
Narvik	» 97
Bodø	» 98
Molde	» 99

Minesveipere. Serienummer 100—120.

Minesveiperdivisjonen, Dundee	nr. 100
Minesveiperdivisjonen, Falmouth	» 101
Oksøy	» 102

Johannes Finnsen

fra R. N. A. F.

Av

Stanley Deaville

fra

Canadian
Geographical
Journal.

*Løytnant Johannes Finn Seglem Greiner
født i Ålesund 12. mai 1915.*

Flygeren på Londonseriens 15 øre er ikke en fantasitegning. Det er et fotografi, tatt i Little Norway av flygeren Johannes Finn Seglem Greiner, f. 12. mai 1915 i Ålesund. Under krigen kunne hans navn ikke røpes, og i denne artikkel er han kalt Johannes Finnsen. Han tjenestegjør framdeles i det norske flyvåpen.

«De forstår, det er ikke noen æresbevisning til meg personlig. Den er rettet til alle menn i Det kongelige norske flyvåpen, av hvilket jeg bare er et alminnelig medlem.» — Den høye, klarøyde unge offiser snakket meget alvorlig, for å få meg til å forstå at det var det rene slumpetreff at han kom til å være en av de få levende personer som har sett sitt eget bilde på et frimerke.

Vi satt i mitt bibliotek etter lunsjen og foran meg hadde jeg i egen person den flyger som denne historien handler om. Det var vanskelig, for ikke å si umulig, å få ham til å fortelle om sine opplevelser som soldat og flyger. Som så mange andre menn av norsk blod var han blitt kallt til kamp fra sitt vanlige sivile liv, først til forsvar og siden til frigjøring av sitt land. En ble klar over at bak den rolige kultiverte stemmen som snakket engelsk med bare en liten tanke av aksent, lå en jernhard beslutsomhet og vågemot og at de stø øynene hadde sett ting som for alltid stod risset i erindrungen: skjendingen og plyndringen av hjemlandet, en håndfull

Løytnant Johannes Greiner.

quislingers usle forrederi og den langsomme, men sikre begynnelse til gjengjeldelse. Slike menn blir ikke fort sinte, men en kan være trygge for at de vil holde ut til slutten. La oss se hvorledes hans bilde kom på et frimerke.

Når den 2nen verdenskrigs filatelistiske historie er skrevet vil en finne at blant de mest interessante hendelser er historien som ligger bak de frimerker som den norske regjering i London sendte ut tidlig i 1943, «for offices abroad». På en karakteristisk enkel og direkte måte registrerer disse merker det landflyktige Norges motstand mot en grusom og overveldende makt, en motstand som en ennå ikke kan offentliggjøre alle detaljer om.

Blant de seks fordringsløse tegninger som ble valgt av de norske autoriteter faller to en straks i øynene: den første, en konvoy av handelsskip, den annen, en ung flyger og hans fly. Den første for-everiger de norske sjømenns slit og sjømannsskap og den annen ungdommens ukuelige kamp mot nazistenes tyranni og brutalitet.

Sagaen om Norges handelsskip i denne krigen er dette vikingfolk fullt verdig.

Denne moderne flåte, som alltid har vært en viktig faktor i verdenstransporten, ble en viktig faktor i kampen om makten til sjøs og den gikk nesten intakt over til alliert side på et kritisk punkt i krigen. Frimerkene ble utstedt til bruk for brev som var postlagt på norske skip i åpen sjø og det fallt seg derfor naturlig at et av dem avbildet en norsk konvoy i midnattsol.

Men det mest interessante merke i serien er etter manges mening det mørkegrønne 15-øres merke med bilde av en norsk flyger og hans fly. For bak dette bilde ligger en historie som får en til å se lysere på Norges og verdens framtid: opprettelsen av «Little Norway» på kanadisk jord og gjenfødselen av norsk motstand i luften.

Før invasjonen var det norske flyvåpnet helt ubetydelig, men da krigen kom til Norge fortsatte noen modige og harme flygere å slåss helt til de ikke hadde noen norske baser. Da kong Håkon og regjeringen besluttet å fortsette kampen fra fremmed jord ble flygerne sammenkalt til et møte. De svor der å holde sammen å ikke gi opp. Norge bevarte sin sjel.

England kunne ikke hjelpe, Frankrike var slått til jorden, men Canada kunne tilby treningsplass og lett adgang til materiell. Når Toronto grodde i en fart opp en velutstyrt treningsleir som ble kalt «Little Norway». Ad mange vegger kom hundreder av unge nordmenn fra det okkuperte Norge. Alle hadde hørt kallet fra det fjerne Canada: «Alt for Norge». Det første «Little Norway» nær Toronto ble snart for lite og nå er der et nytt «Little Norway» i Muskoka distriktet i Ontario. Fra disse baser har en stadig strøm av nordmenn dradd over til Europa for å ta opp kampen og for å bringe gjengjeldsens dag nærmere.

Sommeren 1941 besøkte en norsk fotograf, frøken Kari Berggrav, Little Norway, og hun tok der en rekke fine bilder. En av fotografiene var en flyger som stod foran flyet sitt. Han skygger for øynene med høyre hånd og ser søkende opp mot himlen. Av lett forståelig grunn kan hans virkelige navn ikke oppgis, så la oss kalle ham *Johannes Finnsen*. Dette bilde var så symbolsk for den ånd som hersket i Little Norway at de norske autoriteter i

London valgte det til å representere flyvåpnet på frimerkene.

Det var en stor fornøyelse å møte Johannes Finnsen og høre (men ikke fra ham) noen detaljer av hans opplevelser. Han frakjente seg all personlig fortjeneste ved å få sitt bilde på et frimerke, til tross for at denne ære er helt enestående. Med meget få unntagelser har bare kongelige personer og noen presidenter (å ja, også visse diktatorer) det privilegium å kunne se sine bilder på frimerker i levende live. Meget sjeldent hender dette privatpersoner, men Johannes Finnsen er en av dem. Av denne grunn — om ikke for noen annen — vil leserne sikkert være interessert i å vite hva der kan fortelles om ham, inntil den tid kommer da alle detaljer kan framlegges og hans identitet røpes.

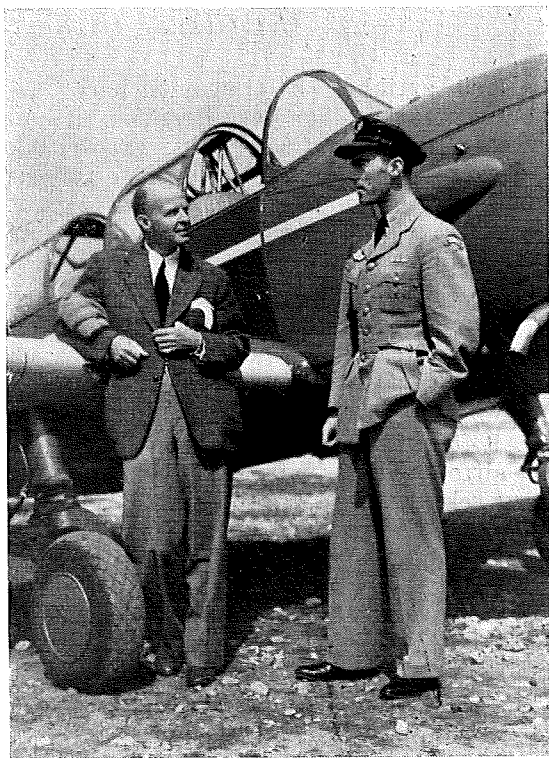
Sersjant Finnsen var utkommandert på nøytralitetsvakt da invasjonen kom den skjebnesvangre natten til den 9. april 1940. Han var sjef for en maskingeværavdeling og hadde den tilfredsstillelse å ekspedere noen tyskere, idet han selv betjente maskingeværet etter at hans kamrater var blitt gjort kampudyktige. Trett og sulten fortsatte han kampen, men ble tilslutt omringet av tyskere som ropte «Hände hoch». Imidlertid unnslopp han i tussemørket og flyktet nordover. Her sluttet han seg til en annen gruppe og tok opp igjen den ulike kampen.

Da alt håp om å fortsette krigen i Norge var slutt overtalte Finnsen og hans menn skipperen på en fiskerskøyte til å ta dem med over til Færøyene. Storm og et dårlig kompass bragte båten i fare, men en britisk destroyer som de heldigvis møtte overløt dem et pålitelig kompass og de satte kurs for Shetlandsøyene. Den 9. mai kom de til Baltasound i Shetland gruppen, akkurat en måned etter invasjonen i Norge. Fra Lerwick tok de båt til Aberdeen og kom til London noen dager senere.

Etter to begivenhetsrike måneder i London traff den norske regjering sin beslutning om å opprette en treningsskole i Canada. Finnsen, som i det sivile liv hadde vært kontorsjef, ble beordret til å hjelpe til med organiseringen av kontorene ved den nye leiren. Han kom til Canada tidlig i august, og etter flere måneders kontorarbeid, fikk han endelig tillatelse til å begynne treningen som flyger. Little

Norway ble offisielt åpnet den 10. november og Finnsen, som var født flyger, fikk sitt sertifikat i følgende juni måned. I august var han tilbake til England, hvor norske flygeres komme ble hilst som et godt tegn, og hvor R. A. F. tok dem til sitt hjerte. Han lærte snart å fly de mest moderne typer i all slags vær og i september ble han stasjonert ved en av de nordligste stasjoner.

Nå fulgte en rekke operasjonsflygninger og kamper med tyskerne, men Finnsen kom alltid tilbake. I april gjennomhullet han en fiendtlig armert tråler og forlot den i synkende tilstand. I mai fløy han over Frankrike og Holland og han var med i raidet mot Dieppe i august 1942. Her hadde han et uhell idet hans oljekjøler ble truffet på et tidlig stadium i kampen. Han unnslopp med nød og neppe, måtte gå så høyt opp som mulig og hoppe ut. Fallskjermen falt over ham i vannet, men han var så heldig å komme seg løs. En liten båt tok ham opp og det var ikke før han kom ombord at han ble oppmerksom på at han var såret i høyre fot. Førstehjelpen og et glass rom satte ham

Løytnant Greiner og den kjente Norgesvenn John Darnall.

istand til å sitte oppe på broen hvor han hadde full utsikt over Dieppe. Her var han også til virkelig nytte, idet han kunne kjenne venn fra fiende under den kraftige luftskytsild og operasjonene ellers.

Etter å ha tilbragt flere måneder i hospitalet fikk Finnsen lov til å fly igjen, men de kunnskaper og erfaringer som han hadde vunnet ved sin tjenestegjøring i Europa ble ansett for å være for verdifull til å risikeres i videre kamptjeneste. Nå fulgte flere måneder med demonstrasjonsarbeid i Storbritannia og så ble han sendt tilbake til Little Norway som flyinstruktør, enten han nå ville det eller ikke.

Jeg er sikker på at når den dagen kommer da Norges jord skal renses for nazistene så vil Johannes Finnsen være der sammen med mange unge nordmenn, og

de vil gjøre opp som menn. Hvorledes kampen enn må gå i begynnelsen vil de være med inntil døden.

Hil deg, Johannes Finnsen, vi hilser deg! Når alt syntes å være tapt og ditt land ble slått til jorden av brutale overfallsmenn, da stod du fast og med dine kamerater holdt du motet oppe og trosset det ukjente for å føre kampen videre. Snart vil Norge bli fritt igjen — og den nye dag vil bli lysere enn den gamle. Og når frimerkesamlere hele verden over studerer «Norge»-sidene i sine album, da vil de huske din historie og dine flykamerater og de vil synes at det er riktig at ditt bilde er blitt et filatelistisk minnesmerke om norsk tillit og mot og om nordmenns urokkelige tro på frie menns verdighet.

Klisjeer i Norgeskatalogen.

Et tilsvaer til herr Arnstein Berntsen.

I sin artikkel «Et tilsvaer til herr Caspersen», framholder herr Berntsen at han er enig med herr Caspersen i «at kritikk bør være på sin plass, og til beste for saken», og tilføyer at den bør være bygget på så reelle forutsetninger at den blir rettferdig.

Dette er selvsagt riktig, men jeg finner grunn til å tilføye at kritikken bør framføres saklig og vel begrunnet og på en sømmelig måte.

Herr Caspersens artikkel i N. F. T. nr. 9 for 1945 kan kritiseres for at den er altfor vidt anlagt, den behandler en lang rekke saker og problemer som hver enkelt kunne gi stoff for en omfattende artikkel. Jeg har oppfattet herr Caspersens artikkel som en vidt anlagt diskusjonsinnledning, og jeg hadde ventet meg en lang rekke saklige innlegg fra våre mange framrakende filatelister, hvor det i detalj ble gått inn på de enkelte saker. Et enkelt innlegg, kortfattet og saklig er framkommet fra herr Erling Tølfesby i N. F. T. nr. 12 1945.

Bortsett fra nevnte innlegg er det kun

herr Berntsen som har svart på herr Caspersens artikkel, og han behandler på to sider de fleste av de saker og problemer herr Caspersen nevner i sin artikkel, og forsøker å redusere hele artikkelen til det rene nonsens. Det har ikke lyktes ham.

La gå at herr Caspersen har talt fritt fra leveren og muligens lite overveiet når det gjelder enkelte punkter i sin artikkel. Jeg finner selv således å kunne være enig i endel av den kritikk som herr Berntsen framkommer med. Det som jeg imidlertid ikke kan være enig i er de rent personlige angrep på herr Caspersen, hvis filatelistiske interesser og arbeider etter herr Berntsens påstand kun har personlig profitt til formål.

Enhver som kjenner litt til herr Caspersens enorme interesse for, og årelange forskningsarbeider vedrørende våre eldre frimerker, vil innse hvor fullstendig grunnløs en slik beskyldning er.

Videre vil jeg peke på at på flere steder tillegger herr Berntsen herr Caspersen meninger som denne uten tvil ikke har ment. F. eks. «Og jeg begriper ikke at herr

Caspersen offentlig vil innrømme at han som filatelist, vil nekte å gi opplysninger til en spesialhåndbok som utgis av det norske forbund.»

Men det har jo slett ikke herr Caspersen skrevet, han vil ikke gi fra seg *alle* opplysninger, og det finner jeg rimelig, og iallfall er det noe vesentlig annet enn hva herr Berntsen legger ham.

Jeg er selv i all beskjedenhet en ganske alminnelig frimerkesamler, og mangler derfor forutsetninger for å blande meg opp i diskusjoner på den høyere filateliske område.

Når det gjelder typebestemmelse etter Norgeskatalogen mener jeg imidlertid at også en vanlig frimerkesamler skulle ha rett til å framføre sitt syn. Herr Caspersen går inn for større og bedre klisjeer i Norgeskatalogen for slik typebestemmelse, mens herr Berntsen mener at dette er unødvendig.

Etter min oppfatning er det ikke spesialister innen norsk filateli som har rett til å protestere mot hva herr Caspersen anfører mot Norgeskatalogens klisjeer, spesialistene greier selg uten tvil uten nevnte klisjeer. Det er på oss vanlige frimerkesamlere disse klisjeer er beregnet, og hvis det store flertall alminnelige samlere kan type sine hovedtyper etter Norgeskatalogen så er saken klar, da er klisjeene store nok og nøyaktige nok.

Jeg personlig har hittil ikke truffet på eller hørt om noen alminnelig frimerkesamler som kan type merker, f. eks. nr. 16, etter Norgeskatalogens klisjeer, og jeg er tilbøyelig til å legge skylden på klisjeene. Jeg vil derfor på det beste støtte herr Caspersen når han vil ha større og klarere typetegninger.

Når det i Norgeskatalogen gås inn på de forskjellige hovedtyper, så må det være meningen at også disse hovedtyper skal kunne bestemmes etter katalogen. Hertil kreves klare og gode klisjeer, men ikke bare det, det må i tekst eller ved piler e. l. *pekes på den karakteristiske for vedkommende type*, det er likeså viktig som en god klisje.

Jeg vil foreslå at N. F. T. arrangerte en enquete hvor fortrinnsvis våre vanlige frimerkesamlere gis anledning til å uttale seg om klisje-spørsmålet, og eventuelt andre filateliske spørsmål.

Det er selvsagt en rekke punkter og saker i herr Berntsens artikkel som det

kan være grunn til å imøtegå, utenom det som er anført foran, men jeg regner med at mer habile representanter for norsk filateli vil delta i denne diskusjon.

Fredrikstad, den 21. februar 1946.

Lars Kihle.

Meddelelser fra FORBUNDET

Autoriserte frimerkehandlere.

Nedennevnte handlere har alle betalt avgift for 1946 og deres autorisasjon er fornyet for dette år:

1. Odvar Johs. Witzøe, Oslo.
2. Anton Holmboe, Oslo.
3. Alf Eide, Oslo.
4. Carl Bratt, Moss.
5. Ragnar Breda Sørensen, Drammen.
6. Sverre Øyen, Trondheim.
7. Kaare Peersen, Kristiansand S.
8. Gerh. Mæland, Bergen.
9. Bernt C. Middelthun, Stavanger.
10. Bjørn Melbye, Oslo.
11. Peder Jensen, Skien.
12. H. Kvande Petersen, Kristiansund N.
13. Finn Arnesen, Oslo.
14. Tom L'Orsa, Oslo.
15. Karl I. Martinussen, Alesund.
16. Paul Torgersen, Oslo.
17. Einar Øiseth, Oslo.
18. Gunnar Støttum, Oslo.
19. E. Vauvert-Jenssen, Oslo.
20. Olga Strand, Oslo.
21. Er tidligere utgått.
22. Arne Larsen, Trondheim.
23. Arvid Sivertsen, Trondheim.
24. T. Sundsdal, Nesbyen.
25. Einar Nilsson, Sandefjord.
26. Arne Berg, Bodø.
27. Olaf Nygaard, Sandnes.
28. Martin Holm, Alesund.
29. Sigurd Østberg, Fredrikstad.
30. Harald Seierstad, Bergen.
31. Ole Holmen, Moss.
32. Hans Pettersen, Sandnes.
33. Bjarne P. Nygaard, Stavanger.

Norsk Filatelistforbund, 10. februar 1946.

Per Gellein.

Et tilsvaer til herr Berntsen

fra siselør Gottfried Caspersen.

Min artikkel i nr. 9 1945 har fått et tilsvaer fra herr Berntsen. I og for seg er jo dette ikke noe bemerkelsesverdig, for herr Berntsen sier at han er dypt uenig i min kritikk og det står det jo fritt til alle å være. Bemerkelsesverdig finner jeg det dog at herr Berntsen finner det nødvendig uttrykkelig å gjøre oppmerksom på at hans svar helt står for egen regning, uten hensyn til hva Katalogkomiteen og eventuelt Håndbokens redaktører vil komme til å svare. Skal jeg forstå det slikt, herr Berntsen, at De dermed uttrykkelig vil pointere at disse to instanser ingen befatning har hatt med Deres tilsvaer? Hvis så er, så kan jeg forsikre Dem om at dette forbehold var unødvendig, det behøver jeg bare å lese Deres tilsvaer for å skjønne.

Men herr Berntsen går også lenger. I en lang, elegant skrevet artikkel opptrer han som selvbestaltet dommer, ikke bare over min kritikk, men også over meg selv. Hensikten med hans dom er tydelig den, at jeg for enhver tid skal fratas lysten til å framkomme med kritikk.

Det rare er imidlertid at jeg tross dom og ondskapsfullhet ikke føler meg kuert, ja ikke sint engang. For hele den elegant skrevne artikkel er så uendelig hjelpesløs.

Under omtale av min kritikk over katalogen sier herr Berntsen innledningsvis:

«Det er langt fra ønskelig at en kritikk framkommer et par år etter at et vanskelig arbeid er avsluttet.»

Jeg tillater meg å etterlyse Deres logiske sans, herr Berntsen, den er nemlig meget nødvendig for den som sitter til doms. Mener De kanskje at jeg burde ha kritisert katalogen før den utkom? Det hadde jeg ingen anledning til. Nei, herr Berntsen, skal kritikken tidsbegrenses, så får grensen settes slik at man forhindrer at feilene gjentas. Det er fullkomment tidsnok.

Da katalogkomiteen bestemte seg til å gå over til strekkklisjeer, så gjorde de det for å skaffe en bedre gjengivelse. De gikk også et skritt videre, de eksperimenterte. Begge deler har min fulle tilslutning. Men

eksperimentet var ikke vellykket, og det er det jeg har påtalt.

Eksperimentet bestod i at man gikk over til å tegne typene, istedenfor som tidligere å gjengi et fotografi av originalen, som man av erfaring visste ikke ville bli så tydelig. Fremdeles er jeg helt enig, men nå er det dessverre også slutt på enigheten. For man har ikke prøvet å gjengi den «reneste» type, men som De selv skriver: «Den mest typiske form slik den forekommer i praksis.» Med andre ord har man valgt et merke som viser avvikelse fra den reneste type, men ikke for store avvikelser. Altså et middels merke.

Skal man nå forsøke å «type» etter denne gjengivelsen, så må man først gjøre innrømmelser for de avvikelser som finnes på det merke man studerer. Nå kan vi sette opp et ganske enkelt regnestykke. Den som forsøker å type etter de nåværende klisjeer, må gjøre to innrømmelser. Følger man mitt forslag, så slipper man med en innrømmelse. Fordelen ved å følge mitt forslag skulle være opplagt, eller hva sier Deres logiske sans Dem nå, herr Berntsen?

En annen ting i samme forbindelse som jeg mente var meget viktig, var at typeklisjeene burde gjøres større. Herr Berntsen finner dette unødvendig og begrunner dette med at samtlige klisjeer er tegnet i strek og således vil gi samme inntrykk som frimerket gjør. Jeg innrømmer jeg klarer ikke riktig å følge med her. Faktum er, at klisjeene i katalogen allerede er større enn originalene, og hvis man ikke har gjort dette for å få klisjeene tydeligere, så kan ikke jeg se noen annen grunn. Tar man for seg herr Johs. Jellestads oversikt over skillingmerkene, N. F. T.s særtrykk nr. 2, så vil man også her finne typene gjengitt i et ganske annet format enn i katalogen. Jeg betviler at herr Jellestad har valgt sitt format for moro skyld, jeg tror han har gjort det for tydelighets skyld.

Som herr Berntsen skal jeg ikke gå inn på alle bemerkningene, men følgende lille ekstra ondskapsfullhet skal ikke slippe upått.

Herr Berntsen sier altså at der er mange av mine bemerkninger som han ikke skal gå inn på, og som det nærmere tilligger juryer og komiteer å gjøre. Nei, det skulle han heller ikke gjort, men så kan han ikke holde seg og svikter sin første overbevisning.

Her er det min bitterhet over bedømmelsen av min samling i 1939, som herr Berntsen ikke mener tar seg godt ut. Han tillater seg å presisere at når en innleverer en samling til konkurranse, så får en stole på at *bedømmelsen skjer rettfærdig innen den jury som er valgt*.

Nei, herr Berntsen, det behøver en aldeles ikke. Men skal en delta i utstillingen så bør en stole på at bedømmelsen ønskes gjort rettfærdig innen den jury som er valgt. For en jury, en kan sette den så høyt en vil, den har likevel sin begrensning. Den er nemlig kun menneskelig, ikke guddommelig, og vi mennesker har alle vår begrensning, vi kan ta feil, både enkeltvis og kollektivt.

Ja, hva mener De, herr Berntsen? De De har jo for anledningen også fusket litt i dommerfaget. Må det være meg tillatt å stille Dem et spørsmål: Har De aldri hørt tale om at man er blitt uskyldig dømt? Og ennå et spørsmål i samme anledning: Har De aldri hørt at når man har funnet at et juridisk spørsmål er blitt feil bedømt, så skal den forurettede ytes oppreisning?

Jeg siterer fremdeles herr Berntsen: «Det går ikke an å framsette insinuasjoner på den måte herr Caspersen nå gjør — mangfoldige år seinere», og litt seinere får jeg det råd at det er bedre å framsette en skarp, men underbygd påstand.

Et lite sidespørsmål, herr Berntsen: Skal man i det hele tatt framsette insinuasjoner likegyldig på hvilken måte? Spørsmålet er foranlediget av følgende lille eselspark i Deres tilsvær: «Forøvrig har jo Norsk F. T. enslags «årspris» for årgangens beste artikkel — kanskje herr Caspersen er skuffet over ikke å ha fått denne? Det har han ingen grunn til.»

Men tilbake til herr Berntsens gode råd. Mit dengang enstemmig kasserte eksponat var *min grundig underbygde påstand* om at opplaget av katalogens nåværende nr. 53, pl. II a, var ca. 2 700 000 og ikke som dengang anført i katalogen ca. 300 000. Når jeg nå ser av katalogen

1944 at man har godtatt min godt underbygde påstand om opplagets størrelse, da mener jeg det hadde vært en passende oppreisning at man samtidig hadde opplyst hvorfra man hadde sin viten. Så et par spørsmål igjen til herr Berntsen:

Synes De virkelig at jeg på et tidligere tidspunkt kunne ha framsatt krav om en oppreisning, når den eneste meddelelse jeg fikk om at jeg likevel hadde rett, var å finne i katalogen 1944? Hvor blir det av Deres logiske sans, herr Berntsen?

Synes De virkelig at det er så urimelig at jeg selv gjør oppmerksom på dette, når ingen andre finner seg beføyet til å gjøre det?

Synes De fremdeles, herr Berntsen, at juryen dengang bedømte mitt eksponat rettfærdig? Jeg gjør det ikke, men tror likevel at juryen mente og ønsket å være rettfærdig, men det er jo en annen sak.

Men nå kommer herr Berntsen helt ut på viddene, for han stempler meg også som ufilatelistisk. Herr Berntsen, mener De virkelig at De er kompetent til å avgjøre det? I påvente av Deres svar, skal vi foreta en liten prøve.

Skal der bedømmes hvorvidt jeg er filatelist eller ikke, så framlegger jeg følgende:

1. Over 20 års granskning av våre norske frimerker.
2. En bunke anerkjennende uttalelser i norske, svenske og danske filatelistiske tidsskrifter.
3. Min bok om Centraltrykkeriets frimerker.
4. Sølvmedalje for samling.
5. Gullmedalje for forskning.

Og så er det Deres tur, herr Berntsen, å stille Dem for bedømmelseskomiteen. Hva vil De legge fram for å forsvare Deres kompetanse? Jeg vet ikke, men jeg spør.

Men det var kanskje ikke slik De mente det, for De skriver jo faktisk at det er mitt syn som er tvers igjennom ufilatelistisk. De vil dele meg opp i mine enkelte bestanddeler, min viten for seg og mitt syn for seg. Godt, jeg er villig også å gjennomgå mitt syn etter Deres synsvinkel.

Det er universalt at hvem som helst som til en publikasjon benytter et kilde-skrift, oppgir denne kilde. Men De, herr Berntsen, er så indignert og forferdet — «han vil ha det på trykk, slik at alle kan

lese om det,» sier De. Ja, hvorfor ikke, når det er alminnelig praksis, så hvorfor ikke i norske filatelistiske publikasjoner? Var dette virkelig verd den hån å skrive om businessstanker i odiøs betydning, i denne forbindelse?

Men det som støter herr Berntsen mest er mitt forslag om at visse artikler av filatelistisk art bør honoreres. Jeg trodde at jeg i min første artikkel hadde gjort det klart hva jeg mente dermed, men det later ikke til at herr Berntsen forstår, så jeg får prøve igjen.

La meg først ta slike artikler som jeg mener ikke bør honoreres. Til disse hører min artikkel som foranlediget herr Berntsens tilsvar, videre hører dertil denne artikkel, herr Berntsens tilsvar og alle de av herr Berntsens tidligere artikler jeg har lest. De har nemlig intet med filatelistisk forskning å gjøre og har ikke kostet sin forfatter annet enn det papir de er skrevet på, plus litt tid.

Så til neste kategori. Gjør jeg f. eks. en filatelistisk oppdagelse, så er jeg for mitt personlige vedkommende ferdig med det, etter at jeg har montert de angjeldende merker, og foretatt den nødvendige kontroll. Men så ønsker jeg også, tiltross for det påståtte ufilatelistiske syn, å gjøre herr Berntsen og andre interesserte delaktig i min oppdagelse. Men det å bi-bringe andre min oppdagelse kan bli et meget omfattende og kostbart arbeid. Det skrevne ord er i alminnelighet helt utilstrekkelig, eller det vil i beste fall kun være til hjelp for en meget snever krets. Nei, der må nok tegninger til, og når disse er utført nøyaktig og i stort format, så må de nedfotograferes, og deretter lages klisjeer av. Så kan jeg gjerne sitte i uker og måneder å tegne og skrive. Dette arbeid er ganske alminnelig arbeid, det er ikke filatelistisk forskning, og interesserer meg ikke som filatelist. Og slikt koster også penger, ofte ganske bra beløp til sammen. — Det er resultatet av denslags arbeid som jeg mener bør honoreres, herr Berntsen.

Nå sitter De, herr Berntsen, i katalogkomiteen, og det er ikke så lenge siden katalogen fikk nye klisjeer. Til dette ble der utført en mengde tegnearbeid, og etterpå ble der laget klisjeer. Nå ønsker jeg å spørre Dem, herr Berntsen, laget De og de andre herrene i katalogkomiteen tegningene og klisjeene selv? Jeg forutsetter

spørsmålet må besvares med nei. Under denne forutsetning kommer mitt neste spørsmål. Når tegninger og klisjeer er bragt til veie, så må de betales. Betaler katalogkomiteens herrer disse utgifter ut av sine egne lommer, eller blir de ført som utgifter i forbindelse med utgivelsen av katalogen. Jeg forutsetter det siste, fordi det er det eneste rimelige.

Men jeg, som ikke sitter i en komité, men driver selvstendig arbeid, jeg skal når jeg ønsker å meddele mine oppdagelser, værsgod selv bære alle utgifter, deriblandt også mine utgifter til klisjeer. Ja, forresten ikke riktig alle, for hvis jeg ikke selv ønsker å publisere, men sender min oppdagelse til Tidsskriftet, eller eventuelt Håndboken, så behøver jeg ikke å betale for papiret og trykningen. Syns De, herr Berntsen, fremdeles at dette er rimelig? Jeg syns det ikke.

Jeg er enig i at vi gjerne kan ofre tid og penger på filatelien til felles beste, men hva vi ofrer må også stå i forhold til den enkeltes økonomi.

Ja, dette får være nok, herr Berntsen, og det er sikkert også tilstrekkelig til at De forstår at jeg syns Deres tilsvar ikke var bra. Og det er heller ikke ovenstående tilsvar, for der har jeg prøvd å etterlikne Deres tone.

Men det kunne vært annerledes. Hvis De, herr Berntsen, da De leste min første artikkel første gang, hadde latt de inntrykk De da fikk, falle litt til ro før De skrev Deres tilsvar. Hvis De på dette tidspunkt, og ikke etterat De hadde skrevet Deres tilsvar, hadde betenkt de filatelistiske gleder vi har hatt sammen, og den gode kontakt gjennom flere år, så hadde De kanskje for disse tings skyld overvunnet Deres irritasjon, og lest artiklen gjennom for 2. gang. Da ville Deres iagttagelsesevne sikkert vist Dem mange ting som De ved første gangs lesning ikke straks forstod, og da ville Deres tilsvar blitt annerledes. De ville ikke heftet Dem ved klosset uttrykksmåte og dårlig pennføring, men søkt dypere og funnet fram til de ting som var av verdi. Og når De hadde gjort det, så ville De kanskje, hva enten De deler mine synspunkter eller ikke, funnet en verdig filatelistisk oppgave, ved hjelp av Deres bedre utdannelse og elegante penn, å klargjøre også for leserne hva der ved første gangs lesning også var dunkelt for Dem. Da ville Deres artikkel

vært av filatelistisk verdi og «Pro Philatelia».

Med filatelistisk hilsen.
Gotfried Caspersen.

50 år.

Den kjente filatelist, konservator Tron Soot-Ryen, var 50 år den 7. mars.

Soot-Ryen begynte å samle frimerker i en temmelig ung alder, og han har dyrket denne hobby jevnt igjennom lang tid. Derfor eier han også omfattende samlinger fra snart sagt alle verdens land. Særlig kan framheves hans store spesialsamlinger fra Tyrkia, Siam, Sarawak, Haiti og Guatamala som noe enestående.

Men det er likevel helsaker som helst er hans spesialitet. Hans norske helsaksamling er vel den største og fullstendigste som finnes, og som sakkyndig på dette område er han vår framste autoritet.

Soot-Ryen er konservator ved Tromsø Museum, og det er zoologi som er hans fag. Som vitenskapsmann har han utført framragende arbeider, særlig som entomolog og malakolog. Studier av insekter og skjell krever en minutiøs oppfattelse av detaljer, og hans evner og øvelse i den retning kommer ham også til gode som filatelist. Han kan direkte overføre sine vitenskapelige metoder til filatelien. Derfor er han også en fremrakende gransker av frimerker, når han i et ledig øyeblikk kaster seg over den ting. Men de ledige stunder som han kan ofre på dette, er som oftest ikke mange og lange. Likevel får han utført en hel del. Han har så-

ledes skrevet flere interessante artikler i filatelistiske tidsskrifter. Av disse kan nevnes:

Brevkort fra Chr. Johnsens trykkeri 1881—1885 (1934). Norges brevkort (1936). Norske skillingskonvolutter (1943). Litt om helpost- og helpostsamling (1944) og dessuten flere artikler om frimerker og frimerketyper.

I Troms Filatelistklubb har han vært et virksomt medlem fra begynnelsen, og har hatt alle slags tillitshverv, like til omsetningsleder.

Soot-Ryen er en hyggelig og lett omgjengelig mann, som det alltid er en stor glede å treffe.

Vi vil gratulere ham med 50-årsdagen.
P. B.

De av den norske eksilregjering utgitte frimerker tillates ikke innført i Norge.

Den tyske censur.

Jeg ser av N. F. T.s siste nummer at de såkalte London-merker ble smuglet inn. Det jeg syntes er meget mer beundringsverdig er hva lederen for byttekontrollen i Oslo Filatelist-Klub gjorde.

Jeg fikk mine London-merker gjennom Oslo Filatelist Klub fra Sverige. Lederen for byttekontrollen skrev flere ganger til meg at jeg måtte være forsiktig med disse merker. Dette syntes jeg er bra gjort av denne bytteleder. Jeg har dessverre glemt hans navn, men skulle han lese dette, vil jeg sende ham min beste takk fordi han lot disse merker slippe gjennom. Håper at dette blir inntatt i N. F. T. At det var forbudt viser vedlagte lapp. Tyskerne kontrollerte nok brevene.

Endre Fjetland.

Til samlerne.

Jeg anmoder herved eiere av større general- og spesialsamlinger fra Europa ogjeller oversjøiske land om velvilligst å sette seg i forbindelse med meg. Oppgi land eller områder og om De er villig til å låne ut merker til tidsskriftet for klisjeer.

Redaktøren.

Annuleringsstempler på Sveriges frimerker 1858-72.

(Forts. fra nr. 2)

Av MARTIN JØRGENSEN, Odense.

Floda Elfsborgslän namnet 16 mm.

O 1863-72 --

Fläskjum O 1870-72 --

Förserum O 1864-72 --

Franshammar O 1870-72 --

Fredrika O 1865-72 ---

Fristad X 1863-69 --- O 68-72 --

Fryksta O 1872 ---

Frölunda O 1872 ---

Frövi X 1863-69 ? O 68-72 --

Funäsdalen O 1858-72 -

Furusund O 1858-72 -

Foglavik O 1863-2 --

Fårösund [] 1858-65 -- O 65-72 --

Färentuna O 1861-72 ---

Färjestaden O 1871-72 --

Föllinge O 1863-72 --

Gagnef [] 1858-63 - O 59-72

Gamla Lödöse O 1871-72 --

Gamleby O 1858-72

Gefle O 1858-72

Gellivare O 1865-72 --

Gemla X 1865-69 ----- O 68-72 ---

Gislawed O 1858-63 --

Gislaved O 1862-72

Glommerstråk O 1871-72 --

Gnarp O 1871-72 --

Gnesta O 1863-72 --

Grangärda O 1863-72 -

Grisslehamn [] 1858 ---- O 58-72

Grumebo X 1867-69 ---- O 68-72 --

Grythytted [] 1858-63 -- O 62-72

Grebbeastad X 1861-69 --- O 68-72

Grenna [] 1858 -- O 59-72

Gränsta O 1862-72 -

Grästorp X 1863-69 ? O 68-72

Gunnarp O 1867-72 -

Gustafsfors O 1870-72

Gysinge [] 1858-61 -- O 61-72

Gäddede O 1865-72 --

Göllingstorp O 1862-72 -

Götheborg O 1858-72

Göteborg O 1866-72

8 forskjellige typer også blå stpl.

Habo O 1863-72 -

Haferö O 1867-72 --

Hallen O 1861-72 --

Halsberg O 1862-72

Halmstad O 1858-72

Hammerdal O 1865-72 ---

Haparanda [] 1858 - O 59-72

Hasselfors O 1866-72 --

Heby O 1870-72 ---

Hede O 1861-70 ---

Hedemora O 1858-72

Hellekis O 1866-72 ---

Hellestad O 1866-72 ---

Helsingborg O 1858-72

Hemse O 1867-72 --

Hernösand O 1858-72

Herrevadskloster O 1872 ---

Herrljunga O 1864-72 -

Hessleholm O 1861-72

Hjo O 1858-72

Hjortqvarn X 1868 ---- O 68-72 -

Hjulsjö O 1870-72 --

Hoby O 1866-72 --

Hofva X 1861-69 --- O 68-72 -

Horn O 1872 ---

Horndal O 1870-72 -

Hotagen O 1863-72 --

Huddinge O 1863-72 --

Hudiksvall O 1858-72

Hurfva O 1866-72 --

Husum O 1872 ---

Hvetlanda [] 1858-59 - O 60-72

Håkontorp O 1858-72 --

Hästholmen O 1863-72 --

Hästveda O 1862-72 -

Höganäs [] 1858-59 -- O 60-72

Högby O 1863-67 -

Höör O 1859-72

Hörby O 1858-72 -

Jemshög O 1863-72 --

Jerfsö O 1872 ----

Järfva X 1866-69 -----

Jerfva O 1868-72 --

Jädran X 1863-64 -----

Jerle O 1863-72 --

Jerna O 1863-72 --

Jokkmokk O 1865-72 --

Jonsered O 1863-72 -

Jököping O 1858-72

Jörn O 1865-72 --

Karesuando O 1862-72 ---

Karleby O 1862-72 --

Karlsund O 1861-72 --

Karlsorp O 1869-72 -

(forts.)

Utdrag av NORDNORSKE POSTHISTORISKE BLAD

Av båtposttidens saga.

(Forts. fra nr. 2)

Av postfullmektig E. B. ERIKSEN

II. 1743—1805. Stort sett kan en si at det samme synspunkt kan gjøre seg gjeldende også i dette tidsrom, men forholdet ble dog litt etter litt bedret i siste halvdel av århundredet. Og her er det især 3 menn, som har gjort seg bemerket nemlig, postkontrollør Schanke og postmester H. J. B. Alstrup i Trondheim, hvorunder Nordnorge sorterte i postal henseende og som arbeidet ivrig for en bedre posttjeneste, og den kjente fogd Jens Holmboe på Ervik, den lysende stjerne på den nordnorske himmel, vel kjent for sitt arbeid for landsdelens framgang og oppkomst.

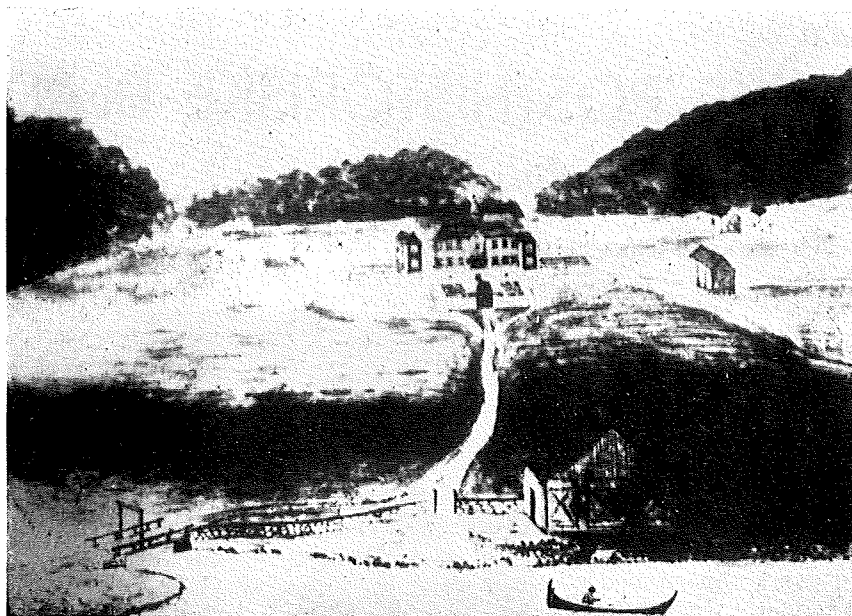
III. 1805—1860 årene. Med skrivekynighetens større utbredelse stiger korrespondansen og særlig de handlende og næringsdrivende reiser sterkere krav om en bedret postgang. Hertil bidro også oppgangen i handelen ved opphevelsen av det beryktede Finnmarksmonopol i 1787 og de gode fiskerier ved 1800-tallet. Det resulterte i opprettelsen av poståpnerier på endel viktige steder og litt bedret postgang, for Finnmarks vedkommende vinterposten Haparanda—Alta og seinere for Troms vedkommende vinterposten Mauno—Tromsø. Men posttjenesten kommer først i bedre gjenge og antar fastere og sikrere former ved opprettelsen av det første postkontor i Nordnorge, nemlig Nordlands Postcontoir i Terråk i Bindal i 1805, med den energiske og virksomme proprietær Peder Knoph som postmester.

I 1685 ble det norske postverk overdratt Ulrik Kristian Gyldenløve som forlening og han innehadde postprivilegiet til sin død 1719. Postverket ble da underlagt Generalpostamtet, som ble opprettet i 1712. Gyldenløves interesser for postverket innskrenket seg til å få presset mest mulig inntekter av det uten ellers å gjøre noe for det. Postinnretninger i Nordland og Finnmark er fra 1686, men en ny og forbedret forordning av 25. desember 1694 for det hele land bestemte bl. a.:

Fogd Jens Holmboe på Ervik.

«Udi Nordlandene skal Posten fra en Foged til den anden befordres, og af denem og ingen anden aabnes, og Brevene som hører til deres District utages og andre som skal forsendes igien indlægges, ligesom paa andre Stæder er maneerligt. Men udi Findmarken paa de Stæder hvor Posterne passere og det gjøres fornøden, skal det ligesom paa andre Stæder i Norge ordineres visse Personer, som Posten kand aabne og affærdige, og lige som før om de andre Post-Aabnere er meldt, gjøre Postmesteren i Trundhiem tilbørlig Rigtighed for hvis Breve de af Breve-Tasken udtage og igien indlægge og derover holde rigtig Boog. Postbønderne udi Nordlandene skal nyde aarlig een Rigsdaler for hveer Miil de føre Posten frem og tilbage og de udi Findmarken, som skal være to Finner på hvert Stæd, at være Skat fri, og paa de Stæder Boemænd boe, som skal være fire paa hvert Skifte,

*Foged- og postgården
Ervik ved 1800-tallet.
(Etter akvarell i
Holmboe-familiens
eie.)*

maae de være fri for anden Føringskab og desforuden nyde hveer een Rigsdaler aarlig, som Fogden dennem af Vores Intrader haver at betale. Alle Breve til Nordlandene og Findmarken skal betales til Trundhiem og den Port, som skal afgives fra Trundhiem og did annammes af Fogderne eller hvem til Postens Aabning er ordinert, hvorfor de skal giøres Rigtighed og Regnskab.»

Portoen fra Oslo til Trondheim ble fastsatt til 10 skilling for et enkelt brev, fra Trondheim til Saltens fogderi til 12, til Tromsø fogderi 18 og til Finnmark 24 skilling.

I brev fra Generalpostamtet av 17. juli 1723 til amtmannen i Nordlandene blir det meddelt, at det er bevilget 60 rdl. årlig hver til 2 postekspresser, som skal føre posten fra Trondheim til Vardøhus. Amtmannen blir anmodet om å fastsette hvor mange ganger årlig de skal gå og hvorlenge de skal være undervegs. Videre innskjerpes det, at de må befordre posten på hurtigste måte, amtmennene må sørge for at postbønderne er tilstede ved postskiftene og straks føre posten videre, så unødig opphold kan unngås.

Hele den lange båtposttid er en eneste og vel begrunnet klagesang over den sendrektige og uregelmessige postgang.

Embetsmennene hadde jo stor skyld deri ved sitt sammel og unødige, lange opphold av posten på stedene, men som regel var

det postbøndene og postekspresene som fikk skylden.

Men postbøndene hadde såvisst ingen grunn til å være særlig ivrige for den usle betalingen de fikk. I amtmennenes og fogdenes innberetninger til Generalpostamtet er det stadig klager over at postbøndene er uvillige til å føre posten, de gjør det ofte kun under tvang. De har 1 rdl. for milen og denne betaling må deles på flere, båter må de holde, og de må forsømme sin næring, fiskeriene. Ofte er de bortreist på fiske til fremmede steder, postekspresen må da vente, mange ganger må kvinner og smågutter føre båtene, når mennene er borte. Milene er både drøye og lange, postrutene er regulert og fastsatt etter antall mil.

Enkelte av fogderne forsøker i sine innberetninger å hjelpe postbøndene ved å framheve deres store fattigdom og de usle vilkår de lever under, således fogden Randullf i Salten i en innberetning i 1722, hvor det heter om postbønderne i hans embetsdistrikt at de enten:

«Lever udi fattig Tilstand» og «Lever udi Armod og Fattigdom» eller «Hans Tilstand er slet, har neppe Brød i Munden» og «Lever udi største Armod. Eier ikke Gryde at kaage i.»

Omtrent samtidig skriver også fogden Tønder i Tromsø fogderi en liknende innberetning om de vanskelige vilkår befolk-

ningen levet under. Uten at han bruker så sterke uttrykk er dog meningen god.

Men disse innberetninger fra andre embetsmenn til forskjellige tider gjorde nok ikke det ringeste innrykk på herrene i kongens kanselli, til tross for at postverket allerede da hadde betydelige årlige overskudd.

I et brev til Generalpostamtet 30. januar 1730 påpeker amtmannen i Nordlandene de slette lønninger og sier bl. a.:

«... men meget klage Postbønderne over den ringe Løn de er tillagt, som er saasom førbemeldt 1 Rdl. for en Miil nord og syd og det for et helt Aar igjennem Posten at føre, hvilken Løn, naar den nu igjen blive deelt imellem flere som efter forberørte endelig maa skee, hvor Posten føres tilsoes, saa bliver det lidet eller intet pro quota, hvorover de er meget nachlessige med Postens Førser, saasom de med Tvang maa holdes til at føre Posten, thi naar Posten skulde nyde sin tilbørlige Befordring, uden Ophold, burde Postbønderne alle Tider have Folk i Beredskab til at føre den, saasomt den ankommer, da de i anden Maade maatte forsømme deres Næring, hvilket de nu ikke gjør, siden de nyde saa lidet for Posten at føre.»

I et annet brev datert 3. november 1730 framholder amtmannen at miletallet i Lofoten, Vesterålens, Senjas og Tromsø fogderier er satt for lavt, så postbønderne der har fått for liten betaling for postførselen. Tidligere har dette passert, men posten føres nå oftere, idet det til eller fra fogdene må sendes maktpåliggende ekspresser utenom de ordinære poster.

Han skriver videre at postgangen med måtelig kostnad kan innrettes ennå bedre ved å få flere ture fram og tilbake. Men det volder store forsinkelser at postekspresen må helt til Vardøhus.

Han foreslår 2 ekspresser til fogden i Senja og 2 ekspresser videre derfra til Vardøhus. Til denne rute mener han å kunne skaffe 2 finner til å føre posten mere bekvemt over land til og fra Vardøhus. Ideen til dette hadde han muligens fått av en av postekspressene, som et par ganger i overhengende uvær hadde leiet en mann til å føre posten fra Kvalsund ved Hammerfest til Vardøhus, ekspresen hadde så ventet på hans tilbakekomst til Kvalsund.

Videre mener han at han skulle formå de geistlige og verdslige embetsmenn og

betjenter i Nordlands amt til å gi et årlig tilskudd til en bedre postgang. Og han foreslår så at amtmannen skulle betale 2 rdl., lagmannen 2, sokneprestene og fogdene hver 1 rdl. og andre $\frac{1}{2}$, endel residerende kapellaner hver $\frac{1}{2}$ rdl. og tror på denne måte å kunne skaffe 20 rdl. årlig. Det som da ble forlite, måtte så postkassen hjelpe til med.

Men Generalpostamtet gjorde intet med saken. Først i 1740 etter mange klager og besværinger fra embetsmennene tar Generalpostamtet saken opp og anmoder bl. a. postmester Møenboe i Trondheim og amtmannen i Finnmark, som da nettopp var flyttet fra Vardøhus til Altengård, om å komme med forslag til en bedret postordning. Skriveriene herom varte i over 2 år, og etterat Generalpostamtet ved press og knep hadde forsøkt å få lønnen til postekspressene nedsatt, ble resultatet at den nye postgang begynte 15. januar 1743 fra Trondheim med 6 turer årlig.

Avgangen fra Trondheim ble fastsatt til den første søknedag i annenhver måned, januar, mars, osv., med en ekspresse Trondheim—Alta med en lønn av 15 rdl. for turen, og en ekspresse Alta—Vardøhus med en lønn av 5 rdl. for turen fram og tilbake. For at posten skulle gå hurtigere enn før, måtte Finnmarksekspressen være tilstede i Alta ved Trondheimsekspressens ankomst, «saa at de ved deres Sammenkomst Postsæche med hinanden kunde omvexle saa at Posten snarere end nu kunde blive befordret.»

Hermed avsluttes første avsnitt av det lange, mørke tidsrom i båtpostens historie. I 80 år måtte Nordnorge nøye seg med 2 årlig postgang, mens den i det øvrige land litt etter litt var blitt utvidet til 8 og 14 daglig og oftere i de lengre ruter. Og selv i den nærmeste påfølgende tid hendte det, at den kun gikk 3—4 ganger om året, og det tok mange årtier før postgangen ble noe nevneverdig forbedret etter utallige klager og forestillinger fra embetsmenn, handlende og næringsdrivende.

Det kan i denne forbindelse nevnes at i Norrbotten i Sverige var det allerede ved 1700-tallet 2 ukentlige postruter landvegen langs kysten, og selv om forholdene i Nord sverige på mange måter er gunstigere enn i Nordnorge, bebyggelsen tettere, så har iallfall de svenske myndigheter fra tidlige tider behandlet sin nordlige landsdel noenlunde likt med det øvrige land,

ORDEN FOR FORBUNDET

Som tidligere nevnt har Jarle O. Stensdal foreslått at det skulle opprettes en orden for Forbundet. De klubber som har uttalt seg om saken har allesammen vært enig i at det ble opprettet en slik orden og styret anmodet da arkitekt G. Hoel om å utarbeide statutter for en slik orden. Hans forslag til statutter er vedtatt av styret og gjengis nedenfor. Som navn på ordenen har Johs. Jellestad foreslått «Sølvløven» og han har også utarbeidet et forslag til ordenens utseende. Begge deler er vedtatt av styret. Tegningen av ordenen gjengis likeledes nedenfor.

Per Gellein.

Ordenen *Sølvløven* er knyttet til Norges Filatelistforbund og forvaltes av forbundets styre.

Ordenen har kun én grad — Ridder.

Ordenen skal være en belønning for tjenester av forbundet — administrative ytelser, arbeidsytelser eller gaveytelser. Den kan bare tildeles medlemmer av de klubber som er tilsluttet forbundet. Ingen kan slås til ridder medmindre han (hun) har vært medlem i minst 3 år i en klubb som har vært tilsluttet forbundet også i minst 3 år.

Ordenen utdeles av forbundets representantskap etter forslag av styret.

Utdelingen skal fortrinnsvis foregå på et landsmøte, men kan også om det skulle vise seg ønskelig skje utenom landsmøtene.

Ordenen kan bæres ved festlige filatelistiske sammenkomster.

hvilket ikke kan sies om de norske myndigheters behandling av Nordnorge.

(forts.)

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Oslo Filatelist Klub.

Arsberetning for 1945.

Oslo Filatelist-Klubs virksomhet har i 1945 i noen grad vært preget av verdenskrigens slutt-fase og Norges frigjøring. Etter frigjøringen ble det noen nedgang i frammøtet, likesom den tidligere livlige omsetning av filatelistiske objekter i all fall fra september av ble avløst av større forsiktighet både hos kjøpere og selgere. Dette er ikke annet enn det en måtte vente, da mere normale forhold medfører at også andre interesser melder seg. Spekulantene, som i så stor utstrekning har preget det filatelistiske liv under krigen, har allerede begynt å henvende sin oppmerksomhet på andre objekter, og det er neppe å beklage. Det sterkt pulserende filatelistiske liv under krigen har brakt fram en hel del nye, alvorlig arbeidende samlere, og disse vil klubbene kunne gjøre regning med å beholde som medlemmer også i framtiden. Selv om klubben må gjøre regning med nedgang i medlemsantallet, er det derfor ingen grunn til å se pessimistisk på framtiden for vår hobby og for klubben. Vi må imidlertid innrette oss på minsket interesse hos den store masse av samlere i årene som kommer.

Klubbens medlemstall var 828 den 1. januar 1946, visstnok det største i klubbens historie. I løpet av 1945 fikk klubben 65 nye medlemmer. Nettotilgangen er imidlertid bare 13 medlemmer, da avgangen var unaturlig stor, nemlig 52. Av disse er 8 døde, 5 utmeldt, 1 strøket for manglende kontingent og 38 ekskludert. Det store antall eksklusjoner skyldes oppryddingen blant landssvikerne. Denne opprydding var ved årets utgang ennå ikke tilendebrakt, men det alt overveiende antall er nå fjernet. Sakens art tilsier at det må gåes fram med den største forsiktighet. De 8 medlemmer som er døde er: Fondsmegler Jørgen Bjaaland, kjøpmann H. G. Hansen, frøken Lalla Hansen, direktør Otto Hvistendahl, læge C. M. B. Müller, arkitekt Frithjof Reppen, ekspeditør Ingolf Røed og ekspedisjons-sjef J. E. Thomle.

I årets løp har det vært holdt 19 møter, i det møtet den 7. mai ikke ble regnet som selvstendig møte, men slått sammen med møtet den 4. juni. Det har tilsammen vært 1601 deltakere, eller 84,3 pr. møte, litt mindre enn i 1944. Sommermøtet ble holdt på Frognerseferen, ellers har alle møter vært holdt i Oslo Lærerinnelags Hus.

Klubbens styre har i 1945 bestått av:

Viggo Dunér, formann.

I. I. Jacobsen, nestformann.

Tor Joh. M. Holtan, Jorulf G. Jensen og Vilh. Aarøe.

Varamenn: Rolf G. Døhlle, Hein Torgersen og Hans Røde.

Rolf G. Døhlle og Hein Torgersen har vært innkalt til og deltatt i de fleste styremøter.

I 1945 har det vært holdt 28 styremøter. Hein Torgersen har fungert som styrets referent, likesom han også har referert klubbmøtene.

Klubbens tilitsmenn var i 1945:

Kasserer: Jorulf G. Jensen.

Sekretær for styret: Tor Joh. M. Holtan.

Revisor: Kontorsjef og statsautorisert revisor G.

Nygaard.

Bibliotekar: Helge Berg Kragemo.

Styrer av falsifiktsamlingen: B. Engesgaard.

Tilsynsmann for Junioravdelingen: Odvar Johs.

Witzøe. Varamenn: Rolf G. Døhlle.

Auksjonsutvalg: I. I. Jacobsen og Hein Torgersen.

Omsetningsleder for byttevirksomheten: Anders

Trøsvik.

Voldgiftsutvalg for byttevirksomheten: M. C. Rosen-

havn (formann), Viggo Dunér og Finn Gisholt.

Leder av byttekontrollen, med utlandet: Dan Thune-

Larsen.

Sekretær for byttekontrollen med utlandet: Helge

Reff.

Klubbavtenutvalg: Bjarne Grøntvedt (formann) og Carl J. Norbye.
 Leder av studiesirkelen: Jørgen S. Stousland.
 Leder av gratislotteriet: Vilh. Aarøe.
 Kontaktperson for nye medlemmer: Hans Rode.
 Representanter til Norsk Filatelistforbund: Anton Holmboe, Per Gellein, M. C. Rosenhavn, Jarle O. Stensdal, Viggo Dunér, Hans E. Matfeld, Egil Meidell Hopp, Anders Trøsvik, Dan Thune-Larsen, Odvar Johs. Witzøe, Arnstein Berntsen, I. I. Jacobsen, Bjarne Gundersen, Henrik Thrapp-Meyer, Noodt, med varamenn: Omar Eliassen, Vilh. Aarøe, Bjarne Grøntvedt.
 Delegert til Nordisk Filatelist Forbund: Alf G. Johnsen.

I 1945 var det 16 25-årsjubilarer:

H.r. advokat Odd V. B. Bugge, Oslo.
 Professor Erling Eide, Ås.
 Dr. Per Gellein, V. Aker.
 Kjøpmann Lars Backe, Våle i Jarlsberg.
 Cand. jur. S. Bryn, U. S. A.
 Disponent Johan Kaldager, Oslo.
 Elektrotekniker Johs. Jellestad, Bergen.
 Konsul Ths. B. Chalmer, Drøbak.
 Kjøpmann Johan Lyder von Tangen, Bergen.
 Lærer Eivind Fosheim, Hønefoss.
 Ingeniør Karsten Aadne, Sandefjord.
 Avdelingsingeniør Ernst Bach, Trondheim.
 Carl J. Norbye, Oslo.
 Ingeniør Løken Tøsti, Oslo.
 Minister Daniel Steen, Canada.
 Kontorsjef Chr. Olai Olssen, Oslo.

15 av disse har mottatt nål og diplom, mens vi ennå ikke har fått kontakt med cand. jur. S. Bryn etter krigen.. Kontrakten med Oslo Lærerinnelag om møtelokaler ble ved årets utgang oppsatt av Lærerinnelaget, da det selv har bruk for lokalene. Det har lyktes styret å finne nye lokaler i Høyres Hus, hvor en håper at medlemmene etter hvert vil finne seg til rette.

På grunn av det uklare prisnivå har klubben i 1945 ikke utgitt noen Norgeskatalog. Av 1945-utgaven finnes intet tilbake. Derimot finnes det ca. 1500 eksemplarer av 1943-utgaven samt en del av 1944-utgaven. Styret har flere ganger drøftet hva en skal gjøre med disse, men noen ordning som klubben kan være tjent med har en ikke funnet fram til.

«Norske Poststempler 1846—1994» er det solgt 450 eksemplarer av i tiden mai 1943—mai 1945. Restbeholdningen utgjør 802 eksemplarer.

Inntil 8. mai 1945 var byttevirksomheten ganske livlig, mens den resten av året har gått en del ned. Det har bare vært holdt 5 auksjoner i årets løp med en samlet tilslagssum av kr. 33 271,65.

Klubbaftener har vært holdt alle mandager, når det ikke var ordinært møte. Søkningen til disse aftener har gått en del ned. Særlig var den dårlig i sommermånedene. Som følge herav, og på grunn av den økede lokaleleie i 1946, har styret besluttet at en inntil videre skal gå over til å holde klubbaftener bare i vinterhalvåret.

Byttekontrollen med utlandet har fortsatt i 1945. Da myndighetene har oppretholdt import- og eksportforbudet. Styret sendte sommeren 1945 en skriftlig henstilling til Det Kgl. Forsvnings- og Gjenreisningsdepartement om å frigi frimerke inn- og utførselen, samtidig som en ba om at det nye forbud mot utførsel av nazitidens frimerker ble opphevet. Dette ble motivert med at forbudene ikke kunne håndheves under de nye forhold etter krigen, og at derfor byttekontrollen var helt hensiktsløs. Saken var ikke avgjort av departementet ved årets utgang, og i desember sendte styret underretning til departementet om, at såfremt klubben ikke i den nærmeste framtid mottok svar på henvendelsen, ville den på egen hånd oppheve byttekontrollen. I årets løp har det vært ekspedert 1873 senderinger inn og ut.

Studiesirkelen har fortsatt sitt virke med en forholdsvis liten, men meget interessert skare deltakere. Stousland har vært en utmerket og initiativrik leder. Det har vært holdt 14 møter.

Bibliotekvirksomheten har vært ordinær.

Det utvalg som ble nedsatt på klubbens møte den 8. januar 1945 for å revidere klubbens statutter vil legge fram sitt forslag i løpet av de nærmeste måneder.

Junioravdelingen har til mai 1945 vært ledet av Odvar Johs. Witzøe, og deretter, da Witzøe ble for sterkt opptatt med andre oppgaver, av varamannen, Rolf G. Døhlie. Den 22. og 23. april ble det holdt en meget vellykket juniorutstilling, og i desember en monteringskonkurranse. Inntil mai var deltagelsen på møtene meget stor, men umiddelbart etterpå falt den en del, uten seinere å ta seg opp igjen. Interessen blant de unge er for øvrig meget stor.

Budsjettet har slått meget bra til. Den forskjell som oppstår for enkelte utgiftsposters vedkommende skyldes i det vesentlige en noe endret posteringsmåte og at klubben i 1945 lot trykke nye møtekort i et opplag av 20 000, samt at det på generalforsamlingen ble bevilget kr. 1000,— som

ekstrahonorar til kassereren. Tilgangen på nye livsvarige medlemmer har vært meget stor. Regnskapet viser også for 1945 et overskudd. Husfondet er nå inntatt i regnskapet, men derved er det ikke tilsikt noen endring i fondets stilling. I årsberetningen for 1944 er det uttrykkelig fastslått at dette fondet «ikke er bundet av generalforsamlingsbeslutning med hensyn til innkjøp eller håndgjørelse av eiendommer, som kan være av interesse for klubben». Hensikten har bare vært at regnskapet skal gi et fullstendig bilde av hvilke midler klubben disponerer.

Styret må bestemt advare mot en for optimistisk disposisjon av klubbens midler. Det er for tiden en stagnasjon i interessen for vår hobby, og dette vil naturlig få virkning for klubben. Etter årsskiftet er det innløpet en rekke utmeldelser av medlemmer. For å være gyldige for året 1946 skulle disse være innsendt innen utgangen av november 1945 i henhold til inndrivning av kontingenten. Så mange utmeldelser på en gang har klubben ikke hatt på mange år, og det er grunn til å frykte for at klubbens medlemstall ikke vil øke nevneverdig i det kommende år. Skulle det i tillegg hertil oppstå svikt ved kontingentbetalingen, er det fare for at inntektene ikke vil bli tilstrekkelig til å dekke utgiftene. Det må derfor vises forsiktighet i det nye år. En kan ikke gjøre regning med noen nevneverdig inntekt av klubbens publikasjoner, da noen beholdning av slike ikke finnes av betydning. Der som det blir besluttet å utgi en Norgeskatalog 1947, kan dette forhold endre seg. Det må også erindres at klubben klubben nå går inn i sitt 60. år, og at begivenhetene omkring jubileet vil kunne medføre upåregnelige utgifter. Riktignok ble det forrige år avsatt et beløp til dette bruk, likesom det i det foreliggende budsjettforslag er tatt omsyn til økede representasjonsutgifter, men erfaringen viser at utgiftene har lett for å løpe opp i slike tilfeller.

Klubbens gode økonomiske rygggrad er også blitt styrket i det året som er gått, om enn i meget beskjeden målestokk, og det er styrets håp at klubben må bli i stand til å bevare kapitalen, med sikte på å fullføre de store mål som klubben har satt seg.

Styret takker alle tillitsmenn og medlemmer som i det forløpne år har arbeidet for klubbens vell, og for den tillit og den gode samarbeidsånd som har hersket mellom tillitsmennene og styret.

Når klubben nå går inn i sitt 60. år, vil styret uttale ønsket om at det må bli like vellykket som alle de andre jubileumsår som klubben allerede har bak seg. Vi vet at klubbens beste krefter vil gå inn for oppgaven, og hvis bare medlemmene slutter opp om deres arbeid vil den lykkes.

Philatelia unit.

Oslo den 18. februar 1946.

Viggo Dunér. I. I. Jacobsen.
 Jorulf Jensen. Vilh. Aarøe. Tor Joh. M. Holtan.

Aalesund Filatelistklubb

holdt sin årlige generalforsamling i Børsen mandag den 11. februar.

Regnskapet, som ble opplest av kasserer O. Kittelsen, godkjentes. Idet man dog hadde kunnet ønske at saldoen hadde ligget litt nærmere opp mot kassereren i størrelse. Sekretæren, Klemmetsen, leste beretningen om «rikets tilstand» som bl. a. viste at klubben var gått så sterkt fram i medlemstall at det berettiget til 2 representanter til forbundet mot nå bare 1. Ved de påfølgende valg ble justermester Alb.

Ottersen ved akklamasjon kåret til formann etter Morten L. Knudsen, som p. g. a. mange private gjøremål ikke lenger kunne motta noe tillitsverv i klubben. Han ble av den nye formann hyldet og takket «in contumaciam». Til øvrige styremedlemmer valgte Carl Wiig, H. Klemmetsen, Jens L. P. Flor og Olav Olsen med varamenn Hovland, Strømsvåg og Kittelsen. Revisorer Langeland og forgbetj. Sæther. Representanter til forbundet i Oslo ble Ottersen og Nils Olsen med personlige varamenn Kittelsen og Wiig. Festkomiteen — som skal forberede klubbens jubileumsfest i denne måned — består av Ose, Hovland, form., og Emil Standal, tollfullm. Rygh og Einar Rødstøl. Ved denne fest vil der bl. a. bli utdelt premie med kunstnerisk diplom til den hissigste fram-møter i det forløpne år.

I det etterfølgende styremøte konstituerte det nye styre seg således:

Formann: Alb. Ottersen.
 varaformann: arkitekt Flor,
 kasserer: Olav Olsen.
 sekretær (som nå): H. Klemmetsen
 og 4. medlem: Carl Wiig.

Som gave til biblioteket fra bankkass. Langeland innkom en vakker, rikt illustrert, fortegnelse med historikk over U. S. A.'s mangfoldige erindringsfrimerker.

Nr. 47.

Drammens Filatelistklub

avholdt møte nr. 188 i Central Hotell mandag den 11. februar under ledelse av formannen, revisjonssjef Wilthil.

Formannen holdt en minnetale over disponent Einar Thoresen som var avgått ved døden siden forrige møte, og mintes disponent Thoresen som — til tross for at han var «passiv medlem» av vår klubb, var en interessert filatelist som ofret megen tid på sin samling. Dessverre møtte han sjelden på våre møter, idet andre gjøremål la sterkt beslag på hans tid, men vi hadde allikevel lært ham å kjenne som det strålende overskuddsmenneske han var.

Forsamlingen hadde reiste seg og påhørte talen stående. Etter at endel andre anliggender var behandlet, ble ordet gitt til aftensens foredragsholder, telefonformann Chr. Mathiesen, som demonstrerte sin enestående Amerikasamling.

Telefonformann Mathiesen er vår klubbs eldste medlem og fortalte meget interessant om frimerkesamling i gamle dager. Han var begynt å samle da han var 12 år gammel. I den tid han som telefonformann hadde med innlegging av telefon å gjøre, var han rundt om på loftene i gamle Drammensgårder kommet over arkivene hos byens forretningsdrivende, og da ingen hadde interesse for våre dyrebare merker, hadde han fått anledning til å klippe dem av brevene.

I Waagaards gård, hvor nå Sven Arnesens Eftf. holder til, hadde han funnet flere sekker med frimerker. På Krogstad Spikerfabrikk hadde han funnet Norge nr. 1 i tusenvis og solgt dem til Alf dan Juel for kr. 18,— pr. 100. Han hadde også solgt merker til Thuesen. Hos Abraham Kiøsterud hadde han funnet utelukkende engelske merker. Flere £ 1 og £ 5.

Uten at han nå kunne si hvilket, husket han godt at et av de merker han hadde fått der havnet i Kong Georgs samling.

Han hadde funnet en mengde verdifulle frimerker hos følgende gamle Drammensfirmaer: Carl Shifter, I. M. Paus, Haagen Kierulf, Allum & Co., Brodersens og Tandbergs Destillationer, Hotel Kong Carl, Johan Christensen, Mürer & Blauenfeldt m. fl. På Spikerfabrikken hadde han funnet flere svenske bancomerker. Alt var solgt etterhvert, men prisene dengang stod på ingen som helst måte i forhold til hva man kunne oppnå i dag.

Telefonformann Mathiesen høstet det livligste bifall etter sitt foredrag, som foruten sin store filatelistiske interesse også var overordentlig interessant som merkantil byhistorie.

I tilslutning til hr. Mathiesens foredrag, kunne frimerkehandler Ragnar Breda-Sørensen opplyse følgende:

I Amerika har en avdød presidents hustru portofrihet. Til kontroll må hun skrive sitt navn øverst i hjørnet til høyre, der frimerket skulle stått. Mrs. Anna Eleanor Roosevelt er den første presidentfrue som kun bruker et faksimilestempel. For tiden er det 5 enker etter tidligere presidenter, som foruten sin appanasje stor dollar 5000,—, også har denne særrettighet, nemlig: Mrs. Th. Roosevelt, Mrs. Coolidge, Mrs. Harris, Mrs. Dr. Preston (som var gift med President Cleveland) samt Mrs. Anna Eleanor Roosevelt.

C. J. K.

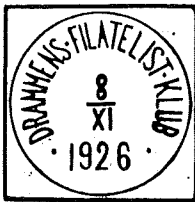
Skiens Filatelistklub.

Klubben avholdt sitt 22. års møte mandag 11. febr. på Central Hotell i Porsgrunn under ledelse av formannen hr. Peder Jensen.

Før årsmøtet tok sin begynnelse holdt en et kort ordinært møte. En del skrivelser som var innkommet ble referert. Klubben hadde mottatt som gave et eksemplar av «Glademinner» fra hr. Kr. Grimsgaard, Oslo. For øvrig var det intet av betydning, og en gikk over til årsmøtet.

Av årsberetningen framgikk det at det i sesongen hadde vært avholdt 7 ordinære møter og en generalforsamling. Frammøte hadde gjennomgående vært dårlig, spesielt fra medlemmer i de ytre distrikter. Av samme grunn var denne generalforsamling henlagt til Porsgrunn for å få med så mange som mulig derfra. Medlemstallet var ved sesongens avslutning 60 stk. 3 medlemmer var blitt ekskludert for medlemskap i N.S., et medlem hadde sluttet og et nytt medlem er opptatt i sesongen. Foreningen har 5 livsvarige medlemmer.

Kassererens regnskap balanserte med et lite underskudd, bytteforstanderens regnskap viste overskudd. Av

dette overskudd ble en del avsatt til innkjøp av håndboken.

Ved valget ble hele det sittende styre gjenvalgt med unntagelse av viseformannen, hr. Ing. Johnsen som konsekvent nektet gjenvalg. I hans sted ble valgt hr. Nils Sønderskov, og styret blir i kommende sesong følgende:

Formann hr. Peder Jensen.
Viseformann hr. Nils Sønderskov (ny).

Kasserer hr. Oscar Jensen.
ekretær hr. Gunnar Halvorsen.

Bytteforstander hr. Arne Hylland.

Som varamann for sekretæren gjenvalgte hr. Sigurd Moen, og som revisor hr. E. Selmer. Videre ble det valgt en hjelpebytteleder, og her valgte hr. Harold Hansen.

Etter at generalforsamlingen var over ble det arrangert spiseaften. Her ønsket formannen velkommen til bords, takket for gjenvalget, og håpet fortsatt god trivsel for klubben. Det ble for øvrig holdt atskillige taler under middagen. Hr. Ing. Johnsen fikk sine velfortjente laurbær, og det ble beklaget at han ikke ville motta gjenvalg. Ing. Johnsen var jo den som tok initiativet til klubbens start, og har i alle år hatt et eller annet tillitsverv i klubben.

Etter middagen ble det holdt en auksjon og en utlodning, som gav ikke så lite i kassen.

Ved midnattstid brøt en opp, etter en i alle dele vellykket aften.

20 medlemmer var til stede.

Sekretæren.

Sandnes Filatelistklubb.

Referat fra generalforsamlingen 31. januar 1946. Møte nr. 57. Til stede 18 medlemmer. Møtet ble åpnet kl. 20.30 av formannen Hans Pettersen.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Regnskapet for 1945 ble lagt fram. Det viste en kassabeholdning av kr. 357,11.

Bytteforstanderen hadde et overskudd på kr. 20,00.

En del jule- og nyttårshilsener til klubben ble opplest.

En skrivelse fra forbundet ble referert.

Lars Vølstad ble valgt som dirigent for generalforsamlingen.

Formannen og sekretæren nektet gjenvalg.

Det nye styre fikk følgende sammensetning:

Formann: Kornelius Bjelland (i 1945 Hans Pettersen).

Viseformann: Sven Mikkelsen (i 1945 K. Bjelland).

Sekretær: Lars Åkerlund (i 1945 Jan Pettersen).

Visesekretær: Alfred Gilbertsen (i 1945 Olav Bjelland).

Kasserer: Arne Thorsen (gjenvalg).

Varamann: Thor A. Thorsen og Olav Seland.

Som revisor ble valgt Sven Mikkelsen (gjenvalg).

Auksjonarius: Lars Vølstad.

Bibliotekar: Ivar Ele (gjenvalg).

Representant: Tannele Vagle, varamann: Hans Pettersen.

Hyttekomité: Lars Vølstad, Lars Åkerlund og Jan Pettersen med Lars Vølstad som formann og Lars Åkerlund som sekretær.

Hans Pettersen takket for sitt år som formann og overløst sin plass til Kornelius Bjelland som takket for tilliten og håpet på et godt år for klubben.

Pause kl. 22.

En liten utlodning innbrakte klubben kr. 18,30.

Resten av kvelden forløp med frimerkeprat og hefte-sirkulasjon.

Jan Pettersen.

Kristiansands Filatelistklubb.

Møte nr. 233 den 29. januar 1946 ble holdt på Katedralskolen. Formannen Sigrud B. Johnsen ledet møtet, og der var 16 medlemmer til stede.

Referat fra forrige møte ble lest opp og godtatt uten bemerkninger.

Fra Nedergaards frimerkeforretning i Skive var der kommet et festskrift i anledning av firmaets 60 års jubileum.

Da det var siste møte før generalforsamlingen, var regnskapet lagt fram til gjennomsyn, og det viste et pent overskudd.

Et par forslag til forandringer ble kunngjort. Det første var forandring av møtedagen da flere medlemmer var opptatt om tirsdagen. Det andre var forhøyelse av kontingenten fra kr. 10,— til kr. 12,— for de medlemmer som får Norsk Fil. Tidsskrift gjennom klubben.

Formannen redegjorde så for styrets forslag om fordelingen av overskuddet til de forskjellige fonds.
Generalforsamlingen vil bli holdt på Central Hotell torsdag den 14. februar.
Derpå ble det holdt en liten auksjon, og endel hefter sirkulerte blant medlemmene.
Møtet ble hevet kl. 22.

1. sekretæren.

*

På generalforsamling den 14. februar ble følgende valgt som medlemmer av det nye styre:
Formann: Sigurd B. Johnsen.
Viseformann: Kaare Peersen.
Kasserer: Arne J. Hansen.
1. sekretær: Thorbjørn Jensen.
2. sekretær: Olaf Skottedal.
Suppleanter: P. Munksgaard og P. Th. Lund.
Bibliotekar: J. Ingemann Hansen.
Revisor: K. J. Syvertsen.
Arkivar: Sigurd B. Johnsen.
Huskomité: P. Th. Lund, M. Berg Thomassen og P. Munksgaard.
Festkomité: Leif K. Torjesen, Klaus Windsland og Rolf Lochner Christiansen.

*

Årsberetning for 1945.

1945 har vært et godt år for klubben både økonomisk og filatelistisk sett. Den lenge ventede fred kom og åpnet igjen grensene for korrespondanse og frimerkebytte. Med freden er pengene atter kommet til heder og verdighet, og den usunne spekulasjon i frimerker vil nok forsvinne etterhvert. Men det har vært arbeidet godt i klubben, og den har gjort et bra sprang framover.

Medlemstallet pr. 1. januar 1945 var 79 medlemmer og den 1. januar 1946 var det 84. I 1945 er det innmeldt 14 medlemmer. Imidlertid er der gått ut 9 medlemmer. Av disse er 2 gått bort, 4 utmeldt og 3 er blitt ekskludert. Altså er det en nettotilgang på 5 medlemmer.

Frammøtet har vært bra. Gjennomsnittlig har det vært 20 medlemmer til stede pr. møte i 1945 mot 19 i 1944 og 18 i 1943. Størst var frammøtet på generalforsamlingen den 13. februar og på møte den 13. mars med 26 medlemmer, og minst på møte den 24. april med 12 medlemmer. Følgende har vært til stede på samtlige møter: Sigurd B. Johnsen, Caspar Smith, P. Th. Lund og P. Munksgaard.

Der har vært holdt 15 møter. Derav 1 generalforsamling og 1 ekstraordinær generalforsamling. Dessuten har man i styret hatt 11 møter.

I løpet av året har Kaare Peersen holdt 2 foredrag, nemlig den 29. mai om «Temasamling» og den 23. november om den spanske kunstmaler Goya.

5 minutterserier har også satt sitt preg på møtene med sine mange morsomme og interessante innslag.

Biblioteket er blitt forøket med kataloger og tidsskrifter både innen- og utenlandske.

Regnskapet viser i år et flott overskudd på kr. 587,30, som er det største i klubbens historie.

Sirkulasjonsvirksomheten viser også et godt resultat. Fortjenesten i første halvår 1945 utgjorde kr. 252,89.

De utvalg og samlinger som klubben har hatt anledning til å kjøpe av, viser tydelig at man tidligere ikke har lagt den vekt på kvalitet som er nødvendig. Det bør være en rettesnor for medlemmene at det er sann økonomi bare å anskaffe feilfrie merker.

Det ser ut til å være vanskelig å få fart i auksjonsvirksomheten. Foruten endel småauksjoner har det bare vært holdt en stor auksjon den 10. april, hvor der ble omsett for nesten 400,00 kr.

I brev av den 14. november 1944 fikk vi et tilbud fra hr. Kaare Peersen om å formidle salget av hans samlinger. Han ønsket dog at salget ikke skulle gå gjennom de vanlige organer — salgslederen — idet han uttalte ønsket om at de 10 % klubben skulle få i provisjon måtte bli tilført et særskilt fond hvis midler kunne være begynnelsen til et husfond. Styret tok med takk imot tilbudet, og under hr. H. G. Hansens ledelse tok salget til. Av hensyn til naziregimet ble man dog enig om å holde det hele hemmelig for medlemmene og utenom klubbens bøker inntil eventuelt salget eller krigen var over.

Til generalforsamlingen i februar 1945 forelå der forslag fra hr. M. Berg Thomassen om opprettelse av et husfond. Styret kunne da ikke lenger fortie sitt påbegynte arbeid, og generalforsamlingen besluttet å nedsette en huskomité på 3 medlemmer som fikk i oppdrag å arbeide med å skaffe klubben de nødvendige midler — slik at vi når anledning bød seg — kunne gå til innkjøp av en passende eiendom som kunne benyttes til klubbhus. Komitéen fikk følgende sammensetning: P. Th. Lund, M. Berg Thomassen og Olav Grude Nilssen. Sistnevnte som ble ekskludert av klubben p. g. a. sin unasjonale holdning under krigen, ble seinere erstattet med hr. P. Munksgaard. Da særskilt årsberetning angående huskomitéens arbeid vil foreligge, skal vi ikke her komme nærmere inn på dens virke. Dog vil vi ikke unnlate å gi dem den honnør de fortjener for sitt arbeid som de alle tre har omfattet med den aller største interesse.

Til slutt må også nevnes at vår provisjon ved salg av den del av hr. Peersens samling som ble solgt gjennom klubben, innbragte den pene sum av kr. 489,77.

Samarbeidet i styret har gått knirkfritt, og likeledes har forholdet mellom styret og medlemmene vært bra. Med freden håper vi å få mer samkvem med andre klubber og å få nye impulser og idéer utenfra.

Og til slutt vil vi ønske klubben en fortsatt god framgang.

Styret.

Sarpsborg Filatelistklubb

holdt årsmøte 5. februar. Formannen ønsket velkommen og leste opp dagsordenen som ble godkjent.

Den av styret utarbeidede årsversikt ble opplest og av denne framgikk det at året som gikk kan regnes for klubbens beste hittil. Det har vært tildels rekordartet frammøte og ved enhver klubbtaften er der blitt holdt foredrag eller kåseri.

Det ble også utskrevet en idékonkurranse til klubbmerke og fra medlemmene innkom 19 forskjellige utkast innen fristens utløp.

Utkast nr. XIX fikk 1. premien og ble derved klubbmerke. Det var innlevert av Jens Martinsen.

I årets løp har man betraktelig utvidet klubb-biblioteket og all faglitteraturen finnes nå solid innbundet. Og 11 nye bind er innkjøpt.

For en større sum har klubben kjøpt en Norge-samling, og denne skal med tiden utvides så den kan framvises komplett, og i alle henseender alltid foreligge som et eksempel.

Antall medlemmer er uforandret fra forrige årsmøte. Etter at årsberetningen var opplest og godkjent ble kasserens regnskap framlagt og godkjent.

Tross årets store bevilgning, så har man all grunn til å være fornøyet med klubbens økonomi. En medlemsutlodning i våres ble særlykket.

Også byttelederens regnskap ble opplest og godkjent. Man gikk deretter over til valgene som fikk følgende utfall:

Formann: Jens Martinsen, gjenvalg.

Kasserer: Håkon Halvorsen, gjenvalg.

Sekretær: Henry W. Berntsen, ny.

Styremedlem: Olaf Møtsfeldt, ny.

Dessuten gjenstår i styret nestformannen, Einar Strand. Varamenn til styret: Sigfrid Holmskog, gjenvalg. Gjenstår 1 år, Kristian Torp.

Revisorer: Hans Thoresen, gjenvalg. Gjenstår 1 år, Odd Sønnerud.

Bibliotekar: Henry W. Berntsen, gjenvalg. Da byttelederen Einar Strand frabød seg gjenvalg, grunnnet manglende tid, ble som ny sådan valgt: Håkon Halvorsen.

Da valgene var besørget overbrakte formannen en takk til Strand for hans samvittighetsfulle arbeid som klubbens bytteleder praktisk talt siden starten. Han ga også uttrykk for samtlige medlemmers tilfredshet med valget av Halvorsen som ny bytteleder. Det er en viktigere klubboppgave enn mange tenker over, og den er også nå i gode hender.

Formannen takket til slutt for tilliten som ble vist ham ved gjenvalget.

Etter årsmøtet hadde styret fått i stand et festlig lag og med varm aften, en god sigar, opplesning og samlerhistorier, svant kvelden bare så alt for fort.

Henry W. Berntsen.

Arbeidernes Filatelistklubb

avholdt 12. februar 1946 sin årlige generalforsamling i Kaffestua, Olav Ryes plass 8.

Etter at formannen B. Heggan hadde ønsket velkommen, ble årsberetning opplest og godkjent etter at en auksjonssum var blitt rettet.

Klubbens regnskap og byttelederens regnskap ble opplest og godkjent.

Studielederens beretning og regnskap samt auksjonsregnskapene ble opplest og godkjent.

Et innkommet forslag om å legge om byttevirksomheten ble drøftet. En komité på 3 medlemmer ble nedsatt til å gå gjennom forslaget.

Da formannen B. Heggan bestemte frasa seg gjenvalg ble Ths. Hoffmann valgt som ny formann, viseformann E. Sanda (ny), kasserer G. Høydahl (ny), bytteleder Ragnv. Johansen (ny) og juniorgruppens tilsynsmann Rolfsen (ny).

Formannen takket styret og medlemmene for det gode

samarbeid årene igjennom. Hans inntrykk var at klubbens medlemmer var fornøyet med klubbens framgang og at filatellen innen klubben var kommet på et høyt nivå. Han oppfordret medlemmene til å gå ennå mer aktivt inn for klubben.

G. A. Karlsen takket på styrets og medlemmenes vegne B. Heggan for hans gode arbeid og interesse for klubben. Hans 6 års virke som formann falt under en vanskelig tid for klubben og landet, men gjennom hans ledelse har den gått styrket ut av krigens år og klubben har et meget godt renommé såvel innad som utad.

Etter generalforsamlingen hadde klubbens nystartede kvinnegruppe «Lupa» invitert medlemmene til en liten tilstelning med dans.

Skr.

Bergens Filatelist-Klub.

Beretning for 1945.

Den årlige generalforsamling ble avholdt på Hotell Rosenkrantz den 13. februar 1945 under ledelse av formannen.

Regnskapet ble opplest og styret meddelte decharge for samme. Overskuddet kr. 107,67 ble etter forslag av styret overført i ny regning og stillet til styrets disposisjon.

Budsjettet ble så drøftet.

Beretningen ble opplest, enstemmig vedtatt og vedlagt protokollen.

Lovforandringen kom så til behandling, idet en kontingentforhøyelse var foreslått, slik at begge tidsskrifter, Norsk Filatelistisk Tidsskrift og Nordisk Filatelistisk Tidsskrift inngikk i kontingenten. Lovforandringen vedrørte paragraf 2 og ble enstemmig vedtatt.

Husfondet og vedtagelse av regler for dette var neste post på programmet. Komiteens formann, Otto Maalstad redegjorde for fondets hensikt og opplyste for øvrig om det synspunkt som lå til grunn for det fremlagte forslag.

Valgene: For tur til å tre ut stod formannen F. Walter-Johannesen, viseformannen Otto Maalstad og 1ste sekretær Sig. Pedersen.

Ark. Schou foreslo gjenvalg av formannen, som ble enstemmig gjenvalgt. Til styremedlemmer ble foreslått Otto Maalstad, Sig. Pedersen og J. Jellestad. Otto Maalstad ble gjenvalgt med 26 stemmer og Sig. Pedersen med 23 stemmer.

Som varamenn ble enstemmig gjenvalgt Falkanger og Falk-Jørgensen.

Til revisorer gjenvalgtes enstemmig Schou og Linden, og Linden likeledes til bibliotekar.

Styret anmodet om approbasjon på den fornyede ansettelse av F. C. Svendsen jr. som bytteforstander. Enstemmig vedtatt.

Styret fikk dessuten fullmakt til å oppnevne representanter for klubben når dette var nødvendig.

Der skulle velges et utvalg på 3 medlemmer som skulle forvalte husfondets kapital, og som sådanne ble valgt enstemmig Sigurd Eide, kapt. Due og E. Falkanger.

Under eventuelt foreslo Schou at et 10 manns råd burde nedsettes, som kunne være rådgivere for klubbens styre i forbindelse med tvistigheter etc., og som kunne ta seg av avdøde medlemmers samlinger ved salg og verdsettelse i tilfelle de etterlatte måtte ønske det. Han ville også foreslå at klubbens lover i sin helhet ble tatt opp til revisjon, da disse nå var noe foreldede, og han mente at der i den forbindelse burde nedsettes et utvalg på 3 medlemmer. På formannens forespørsel om Schou ville framsette forslag til et sådant utvalg, foreslo Schou: Walter-Johannesen, Odfjell og seg selv. Disse ble enstemmig valgt. Schou foreslo så at der ble valgt et 10 manns råd og ble støttet heri av Nielsen. Formannen kunne ikke være enig i at man valgte et råd nå, og mente at den komité som var valgt til å revidere klubbens lover, fikk mandat til å komme med forslag til regler for et råd, samt eventuelt andre ting av interesse i den forbindelse. Due etterlyste forslaget om lovparagrafen for æresmedlemmer, da han fryktet for at det kunne bli for sent hvis man drøyet for lenge. Formannen foreslo at også dette ble overlatt den valgte lovkomité.

Til slutt takket Schou styret for godt arbeid i funksjonstiden og da det nå var gjenvalgt, håpet han på fortsatt godt arbeid i året som kommer, hvorefter formannen takket for den tillit som var vist ham ved å gjenvelge ham.

Generalforsamlingen ble deretter erklært for hevet.

Styret: Funksjonene innen dette har i det forløpne år vært fordelt som følger:

Formann: F. Walter-Johannesen.

Viseformann: Otto Maalstad.

1ste sekretær: Sig. Pedersen.

2nen sekretær: F. C. Moldenhauer jr.

Kasserer: F. C. Svendsen jr.

Bibliotekar: James Linden.

Bytteforstander: F. C. Svendsen jr.

Møtene: Der har vært avholdt 9 ordinære møter inklusive generalforsamlingen. Det gjennomsnittlige fram møte er 33 møtedeltakere mot 36 i 1944. Besøket i alt 298 møtende mot 329 i 1944.

Medlemsantallet pr. 1. januar 1946 er dette: 143, hvorav livsvarige 10, innenbys 99, husstandsmedlemmer 4, utenbys 29 og utenlands 1. Antallet er uforandret, idet avgang og tilgang har vært det samme. Klubben har ekskludert 2 medlemmer og 1 er avgått ved død.

Norsk Filatelistforbund: I forbundets styre er klubben representert ved Johs. Jellestad og i representantskapet ved Jellestad, Walter-Johannesen og Schou med Odfjell som varamann. Klubben har tegnet seg for et eksemplar av Håndboken over Norges Frimerker. Utkast til plan for håndboken har vært behandlet av et utvalg bestående av Odfjell, Schou, Maalstad, Svendsen og Walter-Johannesen.

Nordisk Filatelistisk Forbund: Klubben er representert i delegasjonen ved formannen Nye lover er under utarbeidelse og klubben har ved styret sendt sin betenkning i forbindelse hermed. Fra 1. januar 1946 er Abr. Odfjell enstemmig valgt til hovedredaktør.

Publikasjoner, kataloger etc.: Utenom Norgeskatalogen har en fått Melbyes katalog, AFA, og tidligere i 1945 1ste del av Michel.

Biblioteket: Noe større utlån har ikke funnet sted, hvilket må tilskrives det arbeid, de fleste har hatt etter frigjøringen.

Husfondet: Dette er øket sterkt både ved gaver fra medlemmene og ved auksjoner av gaver, bl. a. fra Henrik Ophem og Hadler Jacobsen. For fondet foreligger egen beretning og regnskap.

Byttevirksomheten: Mens denne viste et meget bra resultat i 1ste halvår, gikk den sterkt tilbake i 2net. Men begynner nå å ta seg opp igjen. Her foreligger egen beretning om denne.

Styret: For tur til å tre ut er følgende:

Formannen: F. Walter-Johannesen.

2nen sekretær: F. C. Moldenhauer jr.

Kassereren: F. C. Svendsen jr.

Da styret er av den oppfatning at dets funksjonstid må ansees utløpt i og med at en nå er kommet tilbake til normale forhold, stiller det samlede styre sine plasser til disposisjon, da valg og gjenvalg var foregått på grunnlag av at ingen forandringer skulle finne sted under de unormale forhold.

Bergen, den 14. februar 1946.

I styret for BERGENS FILATELIST-KLUB

(u) F. Walter-Johannesen,

formann.

(u) Otto Maalstad,

viseformann.

(u) Sig. Pedersen,

1ste sekretær.

(u) F. C. Moldenhauer jr.,

2nen sekretær.

(u) F. C. Svendsen jr.,

kasserer.

Gjøvik Filatelistklubb

avholdt generalforsamling fredag 1. mars.

Formannen leste opp styrets årsmelding, hvorav framgikk at klubben hadde hatt et godt år med regelmessige møter og godt framfærte.

Av kassererens beretning om regnskapet framgikk at dette ved årets utløp viste et litt overskudd likesom klubbens formue var øket.

Som formann gjenvalgtes hr. Hovelsrud og som sekretær og kasserer Sven G. Svendsen.

Som ny bytteforstander valgtes Adolf Haugom.

Notodden Filatelistklubb

avholdt sin årlige generalforsamling 19. februar 1946 kl. 19 i Gimlegården. Til stede 12 seniorer og 5 juniorer.

Formannen ønsket medlemmene vel møtt og ønsket det nye medlem, hr. Åsdelet, velkommen i klubben.

Den oppsatte dagsorden ble godkjent.

1 a. Årsberetning for seniorer ble godkjent.

1 b. Årsberetning for juniorer ble godkjent.

2 a. Klubbens regnskap, som viste et overskudd av kr. 284,01 ble godkjent, og styret meddelt decharge.

2 b. Byttelederens regnskap, som balanserte med kr. 68,69 ble likeledes godkjent.

3. Valg.

For å stille medlemmene fritt, under hensyntagen til de nye lover, stillet hele styret sine plasser til disposisjon. Styret ble i sin helhet gjenvalgt, og som nytt styremedlem, etter de nye lover, ble valgt ingeniør Faye.

Styret for 1946, er:

Kontorsjef Lippestad, formann, (gjenvalg).

Ingeniør Schøyen, kasserer, (gjenvalg).

Kringkastingsbestyrer Torp, sekretær, (gjenvalg).

Ingeniør Faye, styremedlem, (ny).

Til varamenn til styret ble valgt d'herrer Ambjørnsen og Melfald.

Til bytteleder ble gjenvalgt bademester Thvedt.

Til bibliotekar ble valgt postekspeditør Ambjørnsen, og til revisor ble hr. Jan Lippestad gjenvalgt.

Styret i senioravdelingen leder etter tur møtene i junioravdelingen.

Hr. Faye takket formannen for det gode arbeid, han hadde nedlagt i klubben, og formannen takket medlemmene for godt og behagelig samarbeid i det forløpne år, og for den gode filatelistånd, som hadde besjelet medlemmene.

Generalforsamlingen hevet.

Ref.

*

Notodden Filatelistklubbs junioravdeling

avholdt utstilling i Gimlegården umiddelbart etter generalforsamlingens slutt.

Formannen i senioravdelingen, kontorsjef Lippestad, åpnet utstillingen med å ønske utstillere og de besøkende vel møtt, og uttalte bl. a., at hensikten med utstillingen, var å vekke interessen for frimerkesamling blant juniorene.

Av de utstilte arbeider kunne en tydelig merke, at juniorene hadde interesse for filatelen og at de hadde gjort seg umake med å få plasert seriene så pent som mulig. Med tekstingen skortet det endel, ja den var for enkelte delvis utelatt.

Samtlige seniorer var dommere ved bedømmelsen, og de heldige ble:

1. premie: Einar Brurberg.

Diplom: Hans Kristian Dalen.

» Alf Johansen.

» Jacob Vaage.

For premiene ble utdelt, ble arbeidene kritisert av endel av seniorene. Her fikk juniorene rede på, hvilke feil de hadde gjort, og de ble rettleidet med gode råd.

Formannen foretok så utdeling av premiene — hvilke bestod av kunstnerisk utførte diplomer. Han takket hver enkelt for den interesse vedkommende hadde utvist, men framholdt samtidig, at utstilleren ikke måtte hvile på sine laurbær, men stadig arbeide videre, så han til slutt kunne nå til topps.

*

Ref.

Etter utstillingen kåserte formannen om de sidste Folke-museumsmerker, som en Oslo-avis betegnet som «Siam-merker». Taleren ville kalle dem for «Snellemerker», da midtfeltet hadde en slående likhet med etiketten på en trådsnelle.

Å lage merker, som tilfredsstillet alle, var taleren fullt klar over, var en meget vanskelig oppgave, men Postverket burde samarbeide med en komité fra Filatelistforbundet, for å kunne bedre merkenes utseende. Det kan også tenkes, at andre interesserte bør få plass i en slik komité.

Filatelistene støtter Postverket i ikke så liten grad. En må også huske på, at frimerkene er landets visittkort til utlandet, så også av den grunn bør de gjøres så tiltalende som mulig.

Taleren mente at frimerkekonkurranser, som tidligere hadde vært avholdt ved utgivelsen av nye merker, igjen måtte innføres.

Vi må kjempe for at de merker som Postverket skal utgi i 1947 i anledning 300 årsjubileet, skal bli gode.

Den største oppgave Notodden Filatelistklubb i dag har, uttalte formannen videre, er å yte et positivt bidrag til penere merker.

Ref.

Hamar Filatelistklubb.

Generalforsamling ble avholdt i Ynglingeforeningen mandag den 4. februar 1944. Til stede var 18 seniors og 9 juniors samt en gjest.

Formannen åpnet møtet kl. 19.30 med å referere dagsorden som ble godkjent, og gikk deretter over til årsberetningen. Det viser seg at klubben er i jevn framgang, særlig da senioravdelingen.

Årsberetningen fra kasserer, auksjonarius og bibliotekar ble opplest og vedtatt.

Man gikk deretter over til valgene. Resultatet ble:

Cato Gulbrandsen, formann, (gjenvalg).

Erling Nordrum, viseformann, (gjenvalg).

Helge Sætre, sekretær, (gjenvalg).

Ingv. Hansen, kasserer, (gjenvalg).

Werner Caspersen, styremedlem, (gjenvalg).

Varamenn ble Bjørn Østby og Gunnar Fredhjem.

Bibliotekar Einar Staff-Gundersen og bytteleder Per Omsted-Kirkeby ble gjenvalgt, og likeledes fortsetter viseformannen som auksjonarius.

Til revisorer ble gjenvalgt Myhre og Bjørnstad med varamann Bjarne Larsen, og den nye festkomitéen fikk sammensetningen Kåre Hansen, Betzy og Werner Caspersen.

Under posten eventuelt kom formannen inn på den lille interesse juniorene la for dagen, og etter et mindre ordskifte ble det bestemt at juniorene inntil videre skal komme på seniorenas møter, til de viser en større interesse.

Det ble opplyst om ytterligere 2 som er kommet på forbundets svarteliste, og W. Caspersen foreslo derfor at forbundet burde meddele forbundsklubbene grunnen til at framtidige personer kom dit. Dette ble enstemmig støttet av forsamlingen.

Et nytt medlem, hr. Wiger, ble invotert.

Viseformannen holdt nå en liten takketale for formannen, og forsamlingen sluttet seg begeistret til dette.

Det ble utloddet en del merker til inntekt for kvartalslampen, og etter underholdning av forskjellig slag ble møtet hevet kl. 23.00.

Helge Sætre.

Nordenfjeldske Filatelistforening.

holdt i Børssalen den 24 januar 1946 sin årlige generalforsamling i forbindelse med det 399. medlemsmøte. Etter at referat var opplest og vedtatt, ønsket kjøpmann Finn Erlandsen og disponent Ø. Arentz-Grastvedt, hjertelig velkommen til sitt første møte i foreningen. Diverse nyttårshilsener fra forskjellige klubber var også innløpet. Hilsen fra hr. Alf G. Johnsen, Oslo og hr. Børge Olsen, København, ble også referert.

Nytt medlem, hr. arkitekt Håkon Bleken, ble enstemmig innvotert. Viseformannen, hr. Sigm. Setsaas, ga en liten nyhetsreportasje.

Generalforsamlingen ble så satt under ledelse av hr. Haakon O. Christiansen. Hr. Christiansen leste styrets årsberetning, som ble godkjent uten debatt, og besluttet vedlagt protokollen. Regnskap for året 1945 i revidert stand referertes og ble vedtatt. Kassereren ble gitt décharge.

Budsjettforslag for 1946 ble vedtatt. Deretter ble valg foretatt med følgende resultat:

Formann: Sigm. Smith-Olsen 28 stemmer (gjenvalg).

Viseformann: Sigm. Setsaas 30 stemmer (gjenvalg).

3 styremedlemmer: Arne Iversen 26 stemmer (gjenvalg), Hilding Dillner 24 stemmer (gjenvalg) og Einar Hannevold 21 stemmer.

Som suppleanter til styret valgtes: John Brækstad 30 stemmer og Olav Garmo 26 stemmer.

Til revisorer valgtes: Lars Gathe (gjenvalg) og Th. Ryen.

Festkomité: Elias Ronæss (gjenvalg), Oddvar Øyen (gjenvalg) og Hans H. Thaulow.

Velferdskomitéen: Herrene John Brækstad, Ronæss og Sigm. Smith-Olsen ble gjenvalgt med akklamasjon.

Komitéen for klubbens Norges-samling ble også gjenvalgt med akklamasjon, d'herrer John Brækstad, C. B. Svenke og Johan Dircks.

Formannen takket så hr. Haakon O. Christiansen for hans ledelse av møtet.

Etter forslag fra hr. Haakon O. Christiansen om å forendre foreningens navn til Trondheim Filatelistklubb, ble etter endel snakk for og imot, trukket tilbake. En skriftlig anmodning fra d'herrer Th. Ryen og Sverre Øyen om at foreningen, som en erkjentlighet, lot utnevne hr. C. B. Svenke til æresmedlem for sitt interesserte arbeid innen foreningen, var enstemmig gitt styrets fulle tilslutning. Under stormende applaus fra medlemmene ble han utnevnt. Til stede på møtet var 33 medlemmer.

Arne Iversen,
sekretær.

Post

ang. redaksjonelle innhold sendes til redaktøren, Postboks 46, Høvik, ang. annonser, ekspedisjon, bokholderi etc. sendes til forretningsføreren, adresse Torget 8 4, Oslo.

Samler-annonser.

På denne plass innrykkes annonser på inntil 5 petittlinjer for kr. 3.00, som må betales ved bestillingen.

Noen ark off. sak nr. 32 B garanterte grønno-oliv. selges for kr. 125.— pr. ark a 100 ubrukt. Diverse brukte og ubrukne norske tilsalgs. Nærmere ved *Kåre Solhjell, Molde.*

Annen årg. (1943) av dette tidsskrift kjøpes. Tilbud sendes:

Ewald Halvorsen, Rikspolitiet, Trysil.

Brevbytte med samlere på Island, Færøene og Grønland ønskes. Svar sendes:

Ewald Halvorsen, Rikspolitiet, Trysil, Norge.

Frimerker, Utvalg av eldre merker sendes klubber på anmodning. Eksped. anviser.

Luftpost Bergen—Sogn nr. 10 selges til katalogpris 1945 (2 stk.)

Eyvind Amdahl, Bergens Tekn. skole.

Bytte ønskes med norske junorsamlere. Gir Sverige brukt og ubrukt, dessuten Danmark, Finnland og Verden.

Ragnar Karlsen Holm, Torsnes pr. Fr.stad. Norge.

U. S. A., Sverige, eldre i Norge, Island og Finnland, også salg. Undersøk de fordelaktige priser. *Urik Kirkedam, Arendal.*

En italiensk samling Afa verdi kr. 250.— og en Tysklandssamling Afa verdi kr. 450.— tilsalgs til høystbydende. Begge meget pent oppsatt på hvit kartong etter Afa katalogen. Selges under ett eller hver for seg. Gi bud på hver til

Gunnar Halvorsen, Boye Ordingsgt 5 b, Skien.

Önskar byte till alla l nder, obeg. och beg. Giver i utbytte finska frim rken. Basis Afa, Zumbstein eller nominal.

E. Nurminen, Tampere, Rinnetie 20, Finland.

En god del danske merker has til salg, s deriblant alle siste nyheter. Bestillinger p  eventuelt andre merker m ttas og prisliste sendes. Ved skr. henvendelse vedlegg porto.

Bj rn Mathisen, Kj lberggt. 1, Oslo. Tlf. 82373.

Postkontoret Norska Legationen Stockh.

Unika historiska brev st mplade st ngningsdagen den 10. august 1945.

Med 1 st. 20  resm rke Kr. 3.50

» 2 st. 10- res Wergeland » 5.—

» 2-4 5- res Londonserien » 5.—

» komplett Londonserien » 10.—

mot likvid i obeg. frim rken till

ROLF GUMMESSON A.-B.

Kungsgatan 55.

Stockholm.

Videre-forhandlere!

Se her!

MOZAMBIQUE

Pr. 10 sett.

1892. 5 r. - 300 r. 9 stk.	kr. 16.00
1911. 10 r. - 700 r. 12 stk. ... (17.50)	» 27.00
1911. 2 r. - 700 r. 15 stk. (11.75)	» 33.00
1916. Verdi - overtr. 15 stk. (19.50)	» 42.00
1935. 1ste luftpost 10 stk. ...	» 25.00

AUSTRALIA

1937-43 - � p. - 1 sh. 18 stk.	» 20.00
Forces 2 stk. (1.70)	» 4.00
Dronning 2 stk.	» 1.50

SYD-AFRIKA

� d. 2 d. 8 stk.	» 6.25
� d. 1 sh. 14 stk.	» 40.00

Alt brukt. Priser i parantes: St. Gibbons 1945.

Forskudd eller oppkrav plus porto. Reseverordre  nskelig.

Alle norske merker kjøpes til h yeste priser!

OLAF S ELAND - Sandnes

ISLANDSKE FRIMERKER selges.

1934. Luftpost 6 værdier	Kr. 5.—
1935. Dynjandi og Hekla 2 værdier ...	» 0.40
1937. Chr. X Jubil. 3 værdier, ubr. ...	» 1.—
1938-45. Geysir 8 værdier	» 2.25
1939-45. Karlsefni 3 værdier	» 6.—
1939 og 41 Jochumsson Prov. 2 v�rd. ...	» 0.60
1939. Flag 10 aur	» 0.15
1941. Snorri Sturlason 3 v�rd. ubr. ...	» 3.—
1944. Republikk 10, 25, 50 aur	» 1.00
1944. Republikk 10 aur 5 Kr.	» 4.95
1945. Nye V�rdier (4)	» 4.75

Prisene er netto i Norske Kroner.

Betaling sendes med Bestilling.

G. S. THORGRIMSEN

Bragag tu 32, Reykjav k, Island.

Gode

samlinger og enkeltmerker kjøpes. Har spesielt interesse av eldre merker.

Kommisjonshefter m ttas.

FINN O. ARNESEN

SKIPPERGATEN 36 = OSLO

Autorisert frimerkehandler.